

elektronická **KAPITÁNSKÁ POŠTA**

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 37, prosinec 2014

Aktuálně

Navigamus 2015: přípravy pokračují!

AQUA 2015

Z našich vod

Eurosea v Bruggách

Modří zazářili na celostátním kole Závodu vlčat a světlušek

Podzimní sraz VS v Opařanech

Sestry a bratři,
sedím v klubovně s ladičem našeho oddílového piana, každý rok ho v prosinci necháváme naladit. Což znamená, že se blíží Vánoce a s nimi i náš celopřístavní vánoční koncert. Doufám, že vystoupí všichni, co umějí alespoň stupnici, něco zazpívat nebo přednést básničku. Loni jsme měli malý problém – nemohli jsme najít stojan na noty, což ohrožovalo saxofonové a klarinetové vystoupení. Nakonec pomohla rychlá noha jedné maminky a vše bylo zachráněno.

I já bych měl něco zahrát, ale přiznávám, že jsem hodně času u piana vyměnil za hodiny skautování, čímž moje prsty povážlivě ztuhly a z hlavy se vypařily uložené notičky.

Každý z nás věnuje vedení oddílu, družiny, papírováním s hospodařením nebo třeba správou základny hodně času, často až nepočítaně. Nedávno jsem zaslechl kamarády pracující v nadnárodní firmě, že jim umožňují dva dny v roce dobrovolničit v nějaké neziskovce. Jejich kolegyně dodala, že ona pomáhala 6 hodin na dobročinném bazaru a shodla se s nimi, že jim pak organizátoři poslali přáníčko s osobním poděkováním. Napadlo mě, že by skautští činovníci museli mít asi pěkně velké schránky, kdybychom za každých pár hodin dobrovolné práce měli dostávat přáníčka – ale na druhou stranu, nezapomínáme my poděkovat našim vedoucím, roverům, oddílovým rádcům nebo oldskautům a všem, co pro naši činnost něco dě-

lají? Nepovažujeme za samozřejmé, že všichni „makají“, popřípadě jim ještě občas vynadáme, když někde nejsou nebo něco neudělají dokonale? Jak poznamenal Špalek na setkání k výročí 25 let od znovuoobnovení Junáka (2.12.1989), jednou z hlavních deviz naší organizace je, že stojí na dobrovolnicích se silným vztahem k „firmě“. Jedním z aktuálních témat nové Strategie Junáka do roku 2022 je i práce s vůdci oddílů a činovníky (dobrovolníky, chcete-li). Zároveň jedním z důvodů postupného vyhoření skautských činovníků je i to, že chybí ocenění jejich práce, takové to často nesamozřejmě díky za to, co jim zabírá hodně volného času, někdy i většinu. Předvánoční čas, ač určitě jako vždy plný různých nácviků na besídky, plánování výprav, zimních táborů atp. je ale dobrá doba k zastavení, ohlédnutí a ocenění těch často neviditelných rukou, co pomáhají Junáka dělat Junákem.

Za sebe i celý HKVS nám všem přeji klidné a pohodové Vánoce a vše nejlepší do celého nového roku 2015.

A děkuji vám!

Cedník

Když nám tleská 5 Karlův most...

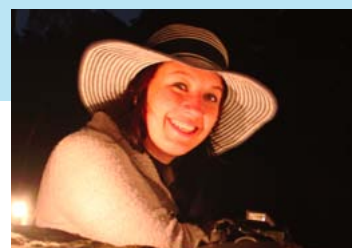
Modří zazářili 12 na ZVaS

Podzimní sraz 16 VS v Opařanech

Rozhovor 22 s Lůčou

Navigamus 28 2015

Zprávy z HKVS

NAVIGAMUS

V říjnu jsme se netradičně sešli u Slundy doma a přijeli za námi také hosté z Pardubic – Sam a Koblížek, neboť hlavním bodem programu byl stav příprav Navigamu 2015. Probrali jsme otázky komunikace mezi oběma týmy (pardubickým realizačním a ostravským programovým), dále úkoly realizačního týmu – rozpočet, ubytování, stravování, nakládání s odpady, upomínkové předměty, web, registraci a personální zajištění pořadatelů. Zahraniční účastníci si nakonec vzal pod patronát ostravský programový tým. Koblížek nás seznámila s přípravami programu, pečliví čtenáři Kapitánské pošty si už jistě všimli, že je předprogram v plném proudu. HKVS doporučil oběma týmům, aby jednotlivé osoby neměly zdvojené funkce, naopak, aby každá funkce měla alespoň jednoho zástupce.

Platejz, člen organizačního týmu Navigamu 2012, dodal HKVS „manuál pro pořádání Navigamu“. Na srazu VS v Opařanech proběhla schůzka pardubických pořadatelů s Platejzem, kde byly předány potřebné informace i podklady a hesla z minulého Navigamu a byl podrobně probrán aktuální stav příprav. Ty jsou aktuálně v mírném skluzu, ale zpoždění je stále možné dohnat.

KAPITÁNSKÁ POŠTA

Bude obnovena rubrika „Představujeme krajské kapitány“, redaktorem bude Michal Pásztor – Myšák. Stále ještě nejsou oštitkovaná všechna čísla eKP na www.casopisy.skaut.cz, štitkovat může kdokoliv po přihlášení do systému, dejte se do toho! Na srazu proběhla anketa o budoucnosti eKP – stávající stav (pdf vhodné pro tisk, 3 sloupce) versus verze pro čtečky (online verze pro internetové prohlížeče na mobilních telefonech, tabletech a počítačích, přizpůsobí se velikosti displeje) + jednoduché pdf. Výsledky ankety (celkem bylo na srazu 120 osob) - tabulka dole.

Z ankety nevyplýval žádný jednoznačný závěr, nejlepší by bylo, kdyby eKP existovala ve více verzích, na což by bylo potřeba víc lidí. Pokud byste měl někdo zájem s jakoukoliv pomocí, hlaste se na kp@skaut.cz.

MOK/DRÉ STRÁNKY

Sháníme stálého autora Mok/drých stránek pro žabičky a vlčata – přílohy Světýlka. Vychází 5× ročně dle zadaných témat (lze domluvit i vlastní).

JARNÍ SRAZ

- 17. – 19. 4. 2015
- Kulturní dům Seč

OSTATNÍ

- HKVS schválil zkušební komisi Čekatelských zkoušek Námořní akademie pod vedením Vezíra (Vladimíra Cvrčka).
- 27. 9. byly předány dekrety a odznaky 14 novým kapitánkám a kapitánům, dalším třem na podzimním srazu 9. 11.
- Začínají se zpracovávat **VODÁCKÉ ODBORKY** (vodák, námořník a potápěč, plachtař je hotový). Budou představeny na jarním srazu, hledáme oddíly na testování během příštího roku. Pokud se chcete ještě jakkoliv zapojit, hlaste se na zastupce@hkvs.cz.
- zápis ze srazu **VS V OPAŘANECH** najdete na webu <http://vodni.skauting.cz/zapisy> včetně příloh (prezentace HKVS včetně odborek, zhodnocení Třech jezů a Eurosea, lodní komise, jak na mezinárodní akce s oddílem, Navigamus 2015, jak funguje spolupráce Odboru včlat a světlušek s vodními skauty, práce s předškoláky a financování základen na příkladu Kovářova)

Kulda

Kapitánská pošta - anketa

1 – JAK KDO ČTE:	2 – JAK EKP ČTU NEJČASTĚJI:	3 – KTEROU VARIANTU CHCI:
eKP nečtu (3)	počítač (48)	stávající stav (28)
čtu na počítači (52)	tablet (2)	čtečky a jednodušší pdf (26)
na tabletu (7)	mobil (4)	
na mobilu (8)	tisknu (1)	
vytisknu (3)		
bych četl na čtečce (3)		

AQUA 2015

Aqua je tradičná akcia slovenských vodných skautov konajúca sa každé tri roky z bohatou medzinárodnou účasťou. Jej 8. ročník, pod heslom „Návrat ku koreňom“, sa uskutoční 9. – 16. Augusta 2015, práve tam kde to všetko v roku 1998 začalo, na Oravskej priehrade! Počas siedmich ročníkov sa Aqua zúčastnilo viac než 1500 účastníkov z vyše 15 krajín. Posledná Aqua, v roku 2012, bola súčasťou 12. stredoeurópskeho Jamboree ktoré sa uskutočnilo na Slovensku v Kráľovej lehote, zúčastnilo sa ho vyše 400 účastníkov, vrátane asi 100 účastníkov

z Česka. Na Aque ktorú budúci rok organizuje HKVS SLSK, spolu z medzinárodným organizačným tímom, očakávame 240 účastníkov a približne 60 členov organizačného tímu. Tešiť sa môžete na 5 programových dní počas ktorých zažijete plachtenie, kanoistiku, rafting, dobrovoľnícky projekt, turistiku, lanové dráhy, medzinárodný deň, večerný kultúrny program a mnoho ďalšieho. Počas akcie bude pre účastníkov zabezpečené sprchy a chemické toalety. Strava bude zabezpečená formou studených raňajok a obeda a teplej večera. Ubytovanie prebieha vo

vlastných stanoch. Na bezpečnosť a zdravie účastníkov pri aktivitách bude dohliadať zdravotnícky tím tvorený prevažne z profesionálnych záchranárov a zdravotníkov. Dostupnosť tábora je relatívne dobrá, slovenská vlaková sieť je dobre napojená na českú a z najbližšej vlakovej stanice, Tvrdošín do Námestova premávajú pravidelné autobusy. Pre ďalšie info sledujte náš Facebook, web (v príprave) alebo ma neváhajte kontaktovať.

Vosky

Hlavný kapitanát SLSK

AQUA 2015

Dátum: 9.-16. Augusta 2015

Miesto: Oravská priehrada, Námestovo, Slovensko

Počet účastníkov: 240 (60 servis tím)

Vek účastníkov:

6 + pre vodných skautov

15 + ostatný

18 + servis tím

Cena: 120 € (Staff 60 €)

Kontakt: pavol.kukla@gmail.com

Facebook:

<https://www.facebook.com/pages/AQUA/609869589123712>

Web: www.aqua.sk

FOTO TOMÁŠ ORAVEC – ŠAMOT

FOTO TOMÁŠ ORAVEC – ŠAMOT

Kurz lodního tesaře

Ahoj kamarádi, prázdniny jsou za námi a proběhla spousta kurzů, které jsou známé i méně známé. Já bych vám chtěla trochu přiblížit dojmy z jednoho letos nově pořádaného kurzu, a to **LODŇÍHO TESAŘE**.

Na tomto kurzu, jak už název napovídá, se pracovalo se dřevem. Hned po příjezdu na Sečskou základnu, kde kurz probíhal, nás přivítala překližka v přístřešku a Flint se slovy: „Včera strašně foukalo a zkuste to v jednom dostat pod střechu.“ Arch velké překližky totiž měří přes tři metry. Pozvolna začínají přijíždět další účastníci a všichni si povídají o lodičkách, o tom, kde byli jachtit či kam jachtit pojedou a na jaké lodi. Také se začínají rozebírat plány a postup prací, které účastníky čekají. Večer přijíždějí i kamarádi ze Slovenska a kurz tím získává nálepku „mezinárodní“.

Druhý den jsme se po zkontrolování a rozložení plánu dílů lodi dozvěděli dvě zajímavé informace: že plán je z Ameriky a clo je stejně velké jako cena plánku, a že všechny rozměry jsou v incích, neboli palcích. Tento zmenšený plán bylo třeba překreslit na překližku

a „vystříhnout“ těžkou technikou přímočaré pily. Já jako nezávislý pozorovatel jsem se velmi bavila, když jsem kluky sledovala, jak přepočítávají jednu šestnáctinu a další rozměry palců na centimetry a kreslí tvary na překližku nejdříve tužkou (půjčují si jednu gumu, protože je nejlepší) a pak obtahují fixem. V tomto případě totiž opravdu platí staré pořekadlo – dvakrát měř a jednou řež. S nějakými přesahy se samozřejmě počítá, ale...

V pondělí dorazila Bára s Pedym a stravování hned chytlo jiný rozměr, doslova kulinářský. Z nespočetných lahůdek mohu zmínit domácí paštičky a míchaná vajíčka k snídani, palačinky či lívanečky k večeři, kynuté koláče k odpolední kávě a pečenou zeleninu upravenou tak, že ji jedli úplně všichni (je pravda, že v ní bylo i dost uzeneho) plus další dobroty, které byly připravovány za odborného příkládní do kamen Pedym.

Další den doráží Olda a přiváží si staříčkou červenou (to je důležité) pomuchlanou kánoi – Malši, do které je třeba udělat výdřevu. Při průzkumu lodi se zjistilo, že je třeba i něco zalaminovat, a při této zmínce zasvítily Marťanovi oči a nechal si přivést z přístavu kánoi se zlomeným kýlem, aby se také opravila.

Ve středu to vypuká, i přes všechna bezpečnostní opatření je vše červené, Oldou počínaje a nemluvnaty konče. Ale práce postupují a z překližky se staví a lepí a hobluje a brousí. No, připomíná to trochu velkou stavebnici, ale k lodi to má zatím daleko. Večer se tématicky promítá Hornblower, abychom se měli čím inspirovat.

Ve čtvrtek je počasí pod psa, a tak se jdeme podívat na prohlídku vodního díla Sečská přehrada s odborným výkladem, následuje lepení a hoblování. Ještě, že se dá dělat hodně věcí vevnitř. To dřevěné puzzle už najednou není jen skládačkou, ale světe div se, vypadá jako loď a to loď pořádná, žádný prcek. I Oldova loď se mění před očima, výdřeva jí moc sluší.

No a v pátek se dodělává vše, co se nestihlo. Některé laminovací práce se protahují až do tmy a práce s čelovkou je nutností. Ale nakonec se všechno zvládlo. Hoši byli moc šikovní a z kusu prkna udělali loď, které sice ještě chybí pár drobností, ale už je schopná plavby. Na začátku kurzu bych tomu skoro nevěřila. Takže kdo chce nový, vlastnoručně vyrobený a ne tak okoukaný typ lodi, hurá příští rok na Lodního tesaře!

Dana

Foto: Hvězdář

Lodní tesař se bude konat 22. – 29. 8. 2015 a nabídne:

- stavbu dřevěné lodi
- rekonstrukci starších lodí
- oplachtění lodí

Kapacita kurzu je však velmi omezená, proto pokud máš o účast zájem, neváhej a napiš na organizacni@hkvs.cz

Eurosea v Bruggách 10. – 14. září 2014

Zazvonil mi mobil, zvedl jsem ho a ozval se mi velmi známý hlas – Cedník. Nejdřív mě překvapilo, že vůbec volá, ale to nebylo nic ve srovnání s tím, když mi řekl, jestli bych s ním nemohl za tři dny jet do Belgie nahradit nemocného Slundu s Dytou. Jelikož jsem měl volno, tak jsem souhlasil, a tím to všechno začalo.

Nejdřív jsme narychlo zařizovali všechno, co bylo potřeba, kupovali vzorky našeho českého jídla a pití na ukázkou, v nichž samozřejmě nemohlo chybět pivo. A taky připravovali skautské vodácké vzdělávací materiály a upravovali prezentaci, kterou jsme měli s sebou mít o naší zemi.

V úterý večer jsem už se všemi sbalenými věcmi byl u Cedníka v Dejvicích, kde jsme ještě doladili poslední detaily a šli o půlnoci spát na necelých 5 hodin, abychom ráno stihli let do Bruselu.

Ráno se nevstávalo úplně dobře, ale museli jsme. Dojeli jsme na letiště, odevzdali zavazadla a čekali na letadlo. Dočkali jsme se a měli jsme šanci si konečně trochu odpočinout, dokonce jsme dostali i svačinu – pardon, snídaní.

Po přeletu do Bruselu nás čekala dobrodružná cesta přes letištní haly. Cedník mě cestou zásoboval historkami o ztracených zavazadlech a roztrhaných kufrech. Nakonec jsme se ale dostali k výdeji zavazadel a šťastné shledání s našimi batůžky se neobešlo bez slz. Další na řadě byl vlak, v něm bylo tak narváno a my jsme byli tak unavení, že jsme se schoulili u dveří na zem a střídavě spali a uhýbali nastupujícím a vystupujícím lidem ze schůdků – naštěstí jsme na sobě cestou tam neměli kroje.

Na nádraží v Bruggách nás už čekali belgičtí skauti s velkou cedulí, takže jsme hned věděli, ke komu se hlásit. Tam jsme potkali i zástupce Rakouska. Spolu s ním jsme naložili zavazadla do auta, kam se skoro nevešla, a odjeli na základnu v průmyslové zóně za městem.

Tam nás nejprve Axu z Finska vyfotil a po nějaké chvíli, kdy organizátoři ještě připravovali všechno potřebné, jsme už mohli potvrdit naší přítomnost podpisem, za což jsme obdrželi balíček s tričkem, materiály a různými reklamními předměty.

Batohy jsme opět narvali do auta

PLACHTĚNÍ

a odjeli do hostelu, který byl asi tři kilometry po silnici, ale to nebylo jen tak. Když se totiž člověk jenom zmínil o tom, že by šel ten kousek pěšky, okamžitě nějaký místňák prohlásil, že je to strašně nebezpečné, že silnice nemá oddělenou cyklostezku ani chodník, a tak jsme museli pouze jezdit.

V hostelu jsme se ubytovali, vybalili si, zkontrolovali, jestli nevytekla piva a zase odjeli zpět na místo konání. Tam jsme se naobědvali a poté konečně začal program. Jako první byly seznamovací hry, dále série přednášek a uvítacích proslavů, z nichž některé byly dobré, některé slabší a některé opravdu špatné. Zcela upřímně musím říct, že nejhorší byla přednáška zástupce ESO Davida McKee (WOSM), dozvěděli jsme se ale některá nová – a velmi důležitá – anglická sloví, o které se musím podělit. Tak například si Cedník zapsal, že „scouts´ laws – positive statements, not restrictions“ (skautský

V BRUGGÁCH POSLEDNÍ DEN, ZLEVA: JAKUB MAZURKIEWICZ (PL), VILO MANNERJOKI (FIN), CEDNÍK A DAVIDEK (CZ)

zákon – pozitivní prohlášení, nikoliv zákazy), nebo „VUCA – volatile uncertain, complex ambiguous“ (proměnlivý, nestálý, komplexně ctižádostivý) – to jsme doteď nepochopili, k čemu směřovalo, případně že máme provozovat pouze „simple statements“ (jednoduché cíle) a to jediné „with smiling“ s úsměvem. A nakonec, že máme být vždy „big ideas crowd“ – horda s velkými idejemi. Více než třicet minut podobných frází nás úplně udolalo. Mezi proslovy byla pauza na večeri, a tak když konečně řečnění skončilo, bylo už dávno po čase, kdy bychom normálně chtěli jít spát.

Další den ráno jsme v sedm neochotně vstali a došourali se na snídani. Po posilnění jsme ze sebe vytvořili v koupelně lidi a vyrazili opět na program. Po krátkém uvedení už nás naložili do autobusu a jeli jsme plachtit do delty řeky Sheldy do Holandska, asi hodinu autobusem od Brugg.

V rámci každého Eurosea je vždy jeden den zaměřen spíše sportovně v duchu hostitelské země a neprobíhají žádné přednášky. I když je pravda, že ani na plachetnicích jsme nebyli zproštěni povinností a museli jsme diskutovat různé problémy a zapisovat si to, což

v silném větru na lodi moc nešlo, zato to bylo dobrodružnější. Cestou jsme míjeli obří námořní loď, neboť trasa několikrát křížila dopravní koridor do Antverp.

Když jsme projeli naplánované kolečko, tak se ukázalo, že ještě máme celkem hodně času. Zakotvili jsme na jedné z odlivových písčín a tam jsme chvíli pobíhali, někteří hráli ragby, jiní se učili pískat na mušličky a fotili se. Pak jsme dopluli do přístavu, kde jsme poděkovali našim průvodcům a vydali se ještě prohlédnout si městečko Terneuzen, odkud jsme vyjžděli a kde mají belgičtí skauti zakotvené plachetnice.

Po krátké procházce pro nás přijel autobus a po hodině spánku jsme se opět ocitli na známém místě v Bruggách, kde jsme začali připravovat věci na prezentaci našeho státu – stezky, knihy, nálepky a jídlo. Večer pak chodili ostatní okolo a vyzvídali o nás co nejvíc. Většinu velmi zaujaly naše skautské stezky a také to, že máme k symbolickému rámci pro vlčata a žabičky dokonce celou krásnou knihu. Prezentaci jídla (chléb se sádlem a cibulí, chléb s bryndzou, tatranky, makový závin) jsme udělali společně se Slovenskem, protože bratr Vosky měl hodně drsné váhové limity v letadle.

Když večer skončil, opět nás odvezli do hostelu, abychom načerpali alespoň nějaké kousičky energie na další program.

Další den byl v duchu workshopů, které se dohromady vystřídaly čtyři. První byl na téma „Skauti a veřejně prospěšné práce“, kde jsme vymýšleli projekt na zahrnutí této činnosti do skautského programu.

Druhý workshop byl zaměřen na sdílení informací. Nejprve si každý řekl, co chce od těch ostatních vědět, a poté všichni psali a lepili na tabuli informace o tom, co dělají, jaké mají akce a vybavení a spoustu dalšího. Workshop měla Satu z Finska a slíbila, že sebrané informace budou později na webu Eurosea.

Po pauze na oběd přišel na řadu třetí workshop, kde jsme nejprve hráli příklad jednoduché hry a pak jsme měli sami vymyslet hru, která by skauty učila danou věc – byl to rozdíl mezi severem a zdánlivým severem, popř. magnetickou deklinací a odchylkou danou plavidlem. Každá dvojice si vylosovala dva předměty, které k tomu mohla použít. Cedník a Satu si například vylosovali židli a pádlo.

Poslední workshop byl věnován testu, jaký jsme osobnostní typ

SATU RAUDASOJA A JEJÍ PROGRAM NA PROPOJENÍ INFORMACÍ O SKAUTECH

PŘI JEDNOM Z WORKSHOPŮ

podle stylu učení, a tedy co je pro nás nejlepší, jestli rovnou prakticky, nebo teoreticky nastudovat a pak věc teprve zkoušet, atp. Výsledkem bylo konstatování, že pokud se chce člověk naučit něco opravdu dobře, musí se učit různými způsoby a ty kombinovat.

Večer jsme navštívili město Bruggy, kde pro nás místní připravili hru – podle obrázků míst jsme se navigovali po městě a ta místa hledali – což s přihlédnutím k noční hodině a tmě byla celkem fuška. Cedník přitom ztratil v parku svůj památeční turbánek, takže se po návratu tvářil docela smutně.

Další den byly dopoledne opět workshopy. První byl věnován bezpečnosti plavby na moři, což my jsme moc nevyužili, ale přesto jsme pozorně poslouchali. Druhý byl na téma akreditací a nutných kvalifikací pro plavbu pro kapitány lodí a jejich propojení v rámci skautingu i různých zemí.

Po obědě se vrátil rozzářený Cedník, který ukecal jednu motorizovanou belgickou skautku, a ta ho nejen zavezla do Brugg do parčíku, ale taky mu ztracený turbánek sama našla. Od dvou odpoledne jsme volili nový výbor do Odysseus group (výbor, který mezi jednotlivými srazy Eurosea vede agendu) a také jsme hlasovali, kde se bude

CEDNÍK KORMIDLUJE B2 VESSEL A DEBATUJE „HOT TOPICS“ SEA SCOUTINGU

konat příští Eurosea. Při volbě místa zvítězilo Polsko nad Portugalskem. Dále jsme diskutovali způsob voleb do budoucna a zapojení států, které se Eurosea neúčastnily.

Večer byl se zábavnými hrami na závěr a také s punkovým hráčem na akordeon. Všechny hry byly staré tradiční hry belgických skautů, které často sloužily k testování míry opilosti hráčů. My jsme samozřejmě opilí nebyli, a tak nám to všechno šlo úplně samo:-).

Poslední den ráno proběhlo zhodnocení celé akce a nakonec závěrečná ceremonie. Pak nastalo loučení a odjezd. My jsme měli ještě čas, tak jsme si prošli Bruggy ještě jednou, tentokrát za světla.

Po procházce a nákupu asi dvou kil belgických pralinek jsme opět

sedli do vlaku (tentokrát o mnoho prázdnějšího) a dojeli na letiště, kde jsme se rozloučili i se zbytkem a nasedli do letadla směřujícího domů. Mimochodem, slibový odznak v bezpečnostním rámu v Bruselu nepipá, vůdcovský ano.

Celé Eurosea byla pro mě výborná zkušenost, a i když mě díky stále narůstajícímu spánkovému dluhu velmi vyčerpala, rozhodně stála za to. Získali jsme s Cedníkem mnoho dobrých kontaktů po celé Evropě, zapojili se do diskusí a zase o trochu víc poznali, kam se ubírá evropský námořní (a vodní) skauting.

Davídek

*Fotky: David Svoboda – Cedník
a David Milec – Davídek*

NA ODLIVOVÉ PÍŠČINĚ PŘI PLACHTĚNÍ NA SHELDE

Když nám tleská Karlův most...

Velký závod skautských pramic Napříč Prahou – Přes tři jezy se koná každý rok, vždycky na Svatého Václava, tedy 28. září. Závodu se může zúčastnit kdokoliv na jakékoliv lodi, pokud splní přísné podmínky pro plavbu. Závod je rovněž mistrovstvím republiky pramic P550 (skautská pramice). Kromě 112 (!) skautských pramic ze všech koutů republiky se v jiných kategoriích zúčastnilo 716 (!!) dalších lodí různých typů, od kajaků přes kánoe, rafty až po plovoucí velrybu.

Ze startu závodu na Císařské louce je nutné projet tři velké propusti na vltavských jezích, a to Šitkovskou, Staroměstskou (před Karlovým mostem) a Helmovskou, která je asi 500 m před cílem na Štvanici. Průtok na Vltavě byl v průběhu závodu snížen na 130 m³/s z asi 200 m³/s, které Vltavou protékaly ještě den před závodem. Ale i tak to byl docela mazec, protože normální průtok Vltavou je kolem 60 m³/s. Záchranu na prvním a třetím jezu zajišťovala KLŠVS, na druhém jezu VZS společně s městskou policií a skautskými záchranáři z Plzně.

Letošní účast na třech jezích byla pro naše dva kapitány povinná, protože to byl poslední parametr

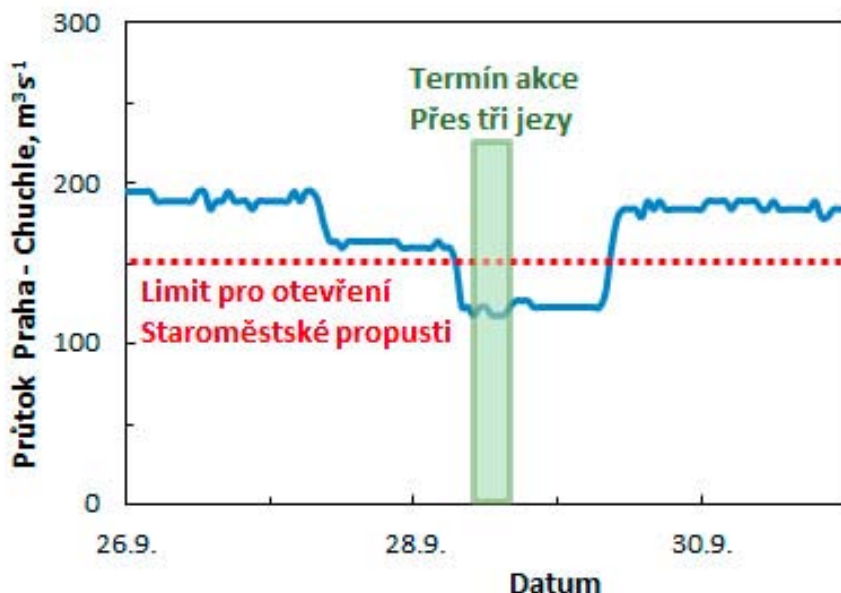
FOTO PETR KACHLÍK – NICK

k získání kvalifikace pro pořádání skautských vodáckých akcí na divoké vodě. Helču nakonec skolila chřipka, takže jel jen Bimbo. A protože by byla škoda toho nevyužít, tak byla pečlivě vybrána posádka pro úplně první splutí Třech jezů vodními skauty z Vrbátka! Posádka skládající se z Kamčatky, Sršně, Madam, Avatarky a Kečupa přijela ráno v 9 hodin do Prahy na Císařskou louku. Atmosféra nadšených skautů byla znát na každém kroku, my to pojedeme poprvé, takže nervozita je značná. Posádka a hlavně nervózní kormidelník sbírá rady od zkušených matadorů a je připravena se zúčastnit, nechat se zcákat, zalít vodou, případně potopit, ale je pevně rozhodnuta to nevzdat a dojet do cíle na jakémkoliv místě....

No a dále už je to reportáž, jak jsem ji zachytila z vyprávění posádky.

„První jez jsme projeli úspěšně, i když jsme nabrali asi tak 30 l vody. Kečup jako „pumpař“ se plně osvědčuje, u dalšího jezu u Karlova mostu je loď suchá. Dokonce se probójováváme v naší kategorii dopředu a předjíždíme pár pramic.

Propust Staroměstského jezu je sice široká, ale neuvěřitelně krátká a s velkým spádem. Ještě ze vzdálenosti dvaceti metrů není vidět spodní část propusti. Je slyšet jen hukot vody, který se snaží posádka překřičet povelem: „hop, hop, hop...“. Pádlá se zakusují v pravidelném rytmu do zrychlujícího se proudu vody. A je to tady! Loď se přehoupne přes hranu propusti a s cáknutím dopadne zpět. Mohutná vlna pod propustí připomíná kotel vařící vody. Projíždíme jí jako nůž máslem, ale bohužel mimo ideální stopu. Vlna nás zalévá od přídě po zád. Kečup kýbluje jak hasičská stříkačka, ale vody v lodi už je příliš. Za vlnou musíme z lodi ven. Záchranáři se tetelí bláhem, jak si připíší další bod za záchráněnou posádku. Nechat se zachránit ovšem znamená nechat se diskvalifikovat! A tož to teda nee! Takže na otázku: „Chcete zachránit?“ odpovídá celá posádka unisono: „NEEEE!“ . Navíc s poukazem na to, že o kousek dál mají jinou loď k záchraně. Jsme sice trošku

zklamání, že se nám nepodařilo projet, ale nevzdáváme to! Přímo pod Karlovým mostem, který je plný turistů, vyléváme vodu. Je nám trochu trapně, že na nás čučí půlka Prahy, ale co už. Nakonec nasedáme zpátky na loď a vztyčeným V signalizujeme, že jsme OK (čtí ok ne oukej :)). V tom okamžiku se z Karlova mostu ozývá bouřlivý potlesk. Jako by do nás nalili živou vodu, dokázali jsme to! Vyrážíme dál a snažíme se dohnat ztracený čas. Cestu nám křížují velké vltavské parníky, které se z vody zdají být ještě větší než ze břehu. Dodržujeme pravidla plavební bezpečnosti a dáváme jim přednost. Jejich kapitáni jsou velmi ohleduplní a plují tak, aby té skrumáži malých lodiček nedělali příliš velké vlny. Třetí Helmovská propust je dlouhá a mělká a celkem bez problémů jí proplouváme a nakonec úspěšně projíždíme cílem.

Posádka je plná emocí, zážitků, mokrá a trochu unavená. S nadšením se vrací zpátky domů a cestou plánuje další plavbu v příštím roce!

Tak AHOJ, Praho! Nashledanou za rok.....

28. 9. 2014

Dajána
Přístav Tamatea Vrbátky

Modří zazářili na celostátním kole Závodu vlčat a světlušek

Hustý! Postoupily jsme do celostátního kola ZVaS! Co teď? Nahrotíme přípravy? No, uvidíme, celostátní kolo je až v září, tak si teď dáme od závodů chvíli voraz a pořádně si užijeme družinovky na vodě...

Je začátek skautského roku a nám dochází, že závody jsou už za dveřmi. Taky nám dochází, že se letos nezúčastníme závodu Napříč Prahou – přes tři jezy, protože se to termínově bohužel kryje... Ale nevadí, z našeho oddílu tam závodnice budou a my si vyzkoušíme jedinečný závod.

Přípravy samozřejmě hrotíme – věnujeme tomu dva víkendy, během kterých projdeme všechny disciplíny.

Tolik očekávaný poslední víkend v září je tady. Naspeedované odjíždíme vlakem směr Kutná Hora. Po ubytování v místní škole se vydáváme společně s ostatními na místo zahájení – Vlašský dvůr. Tam nás přivítal sám král Ladislav II. Jagellonský, který všechny hlídky požádal o pomoc s dopadením padoucha, který zemi krade stříbro. Vzaly jsme tuto výzvu samozřejmě zodpovědně.

V sobotu ráno jsme si pro štěs-

tí opět, jak bylo našim zvykem na všech předchozích kolech, namalovaly pořádný knír po vzoru naší snowboardistky Evy Samkové. Netrpělivě a nervózně jsme čekaly na start. Co se to děje? I po startu jsme stále nervózní, jako kdybychom byly na olympijských hrách... Po první disciplíně (znalost skautského kroje), která se nám zas až tak nevyvedla, z nás konečně nervozita spadla. Vždyť, o co jde? Úspěch je už postup do celostátního kola. A hlavně je důležité dohonit padoucha... Po první disciplíně nás oblékají do bílých

hábitů a vcházíme do podzemních štol. Ty byly pěkné. Poté následují další disciplíny, které zvládáme s úsměvem. Na disciplíně Informace jsme musely vyhledat různé pojmy pomocí atlasů, slovníků, internetu apod. a čas byl omezen. Poté následovala disciplína logické myšlení, na které se testovala především paměť. Zajímavou disciplínou byla manuální zručnost, kde jsme musely smontovat žebřík a vylézt po něm. Dále jsme byly podrobeny schopnosti orientace či poznávače přírodnin. Bodově nejvíce ohodnocena byla první pomoc, kde jsme ošetřovaly zranění jako odřené koleno, vymknutý kotník, krvácení z nosu, popáleninu atd. Další disciplínou byl vztah k vlasti a skautingu, ve které jsme musely prokázat znalost některých osobností a symbolů. Na stanovišti kuchařská dovednost jsme si připravily malé občerstvení. Velmi atraktivní a dobrodružná byla fyzická zdatnost, kde jsme absolvovaly překážkovou dráhu včetně lanové lávky nad potokem. V průběhu závodu se všem hlídkám podařilo zjistit, kdo je skutečným padouchem, proto na závěr napsaly radostný dopis panu králi.

Na otázku, jaká disciplína se našim žabičkám líbila nejvíce, odpověděly celkem jednohlasně, že zdravotní, protože měly hezky udělané maskování. Taky se našim žabičkám líbilo, jak byli rozhodčí dobově oblečení.

Po závodě si každý mohl vybrat z nepřeberného množství doprovodných programů, jako např. výroba trička, výroba netradičních upomínkových předmětů či plátek.

Ze závodu měly naše žabičky dobrý pocit, a tak nemohly ani do neděle na vyhlášení výsledků dospát. Opět přišel král Ladislav II. Jagellonský, který všem hlídkám poděkoval za dopadení padoucha, a zároveň proběhlo jeho veřejné odsouzení.

Při vyhlášení výsledků na nás opět zaútočila nervozita. Postupovalo se samozřejmě od posledního místa a my stále nikde. Po vyhlášení 2. místa jsme jásaly, protože bylo jasné, že jsme první. :) Ani nevíte, jak nám všem bušilo srdce! Byl to krásný pocit! Hrdé jsme nastupovaly ke gratulacím a putovní vlajku sestry náčelní jsme přebíraly velice radostně.

Po vyhlášení výsledků a focení jsme se vydaly do města na ledov

vou tříšť za odměnu. Pak se ale už nachýlil čas k odjezdu, a tak jsme se nadšené vydaly domů za našimi rodiči, kteří nás na nádraží přivítali tak, jako když se vrací hokejisté s 1. místem z Mistrovství světa. :)

A kdože se to takto hezky z 2. oddílu vodních skautek Vydry z Nového Města nad Metují umístil? No přeci naše šikovné žabičky Alžběta Bláhová – Slůně, Barbora Němečková – Tučňák, Sabina Chvátalová – Pastelka, Alena Novotná – Veverka, Zuzana Jungová – Zebra a Tereza Lišková – Baterka. Žabičkám k vítězství velice gratulujeme!

A ptáte se, jak jsme slavily? Největší oslava proběhla na radnici, kam nás pozval náš pan starosta. Poděkoval nám za reprezentaci města a předal nám i několik drobností a děkovaný list.

Další oslava následovala na jedné z družinovek, kde jsme si pochutnaly na výborném medovníku s nápisem „Nejlepší v ČR“. :)

*Adéla Fabiánová – Bobík
kapitánka 2. oddílu vodních skautek Vydry Nové Město nad Metují
Foto archiv 2. OVS Vydry
Nové Město nad Metují*

Jak a proč „sendvič“

Josef Rössler-Ořovský nakreslil pro jím založené vodní skauty znak, který jako všude na světě obsahoval vedle lilie i kotvu, symbol nejen námořnictví, ale i jistoty, naděje a pevného bodu.

Po vstupu vodních skautů do společného Svazu junáků skautů RČS r. 1920 používali vodní skauti na čepicích heraldickou lilii doplněnou kotvou a nápisem Buď připraven (slibový odznak byl totožný se slibovou lilii SJSRČR).

Po vzniku jednotné organizace Junák došlo k úpravě slibové lilie i znaku vodních skautů (kotva neležela na lilii, ale naopak byla lilie na kotvě). Tento vzhled zůstal s drobnými úpravami platným i v krátkých mezidobích 1945 – 1949 a 1968 – 1970. Kotva s lilii a heslem v opisu byla použita na slavnostních standartách a na putovní ceně Memoriálu Hugo Sedláčka (Přes tři jezy).

V praxi se však jako kovový odznak používala kotva ČSPLO doplněná klopovou lilii, na čepicích lodíčkách tzv. klobouková lilie podložená modrým filcem.

V roce 1990 reagoval HKVS na existenci oddílů vodních skautek, tedy na členství Junáka ve WAGGS, přijetím znaku doplněného o lano stočené do tvaru trojlístku (symbolu dívčího skautingu) a to dříve, než trojlístek oficiálně přidala celá organizace Junák.

Množství symbolů (lilie, trojlístek, kotva, štítek se psem) vyneslo znaku přezdívku „sendvič“ a HKVS doporučuje, aby se používal převážně v jednobarevném provedení. Pouze v kovovém provedení jako čepicový odznak byl barevně smaltován.

Grafický manuál z r. 2000 uvedl i „sendvič“ pro potřebu grafika s jednotnou tloušťkou linií. Z nepochopení symboliky však přiblížil vzhled trojlístku znaku Junáka (ostré záhyby). Teprve v druhém vydání manuálu (2006) byl trojlístek upraven podle požadavků HKVS. Oddíly a přístavy však ze setrvačnosti či neznalosti velmi často kopírují ten tvar nesprávný.

Upozorňuji proto znovu, že obrys trojlístku je tvořen lanem. Připomínám též, že HKVS dává přednost původnímu jednobarevnému provedení br. Čáky, kde i síla linií má vypovídající a estetickou hodnotu.

Vladimír Cvrček – Vezír

Vzpomínka na Grizzlyho

Letos jsem opět na puťáku plul s oddílem po Vltavě. Když jsme splouvali jez Na Rechlich v Českém Krumlově, vzpomněl jsem si na Grizzlyho (Mirko Vosátka).

Bylo to v polovině 90. let, když jsem plul se svým tehdejším 8. vodním oddílem Ostrava Vltavu. Pozval jsem tehdy Grizzlyho, jestli si nechce zavzpomínat na dobu svého mládí a plout část Vltavy s námi. Bylo mu tehdy 85 let a překvapivě přijal. Přijel tehdy ještě se svým asi osmiletým vnukem. Dodnes mám před očima, jak přichází štíhlá, věkem již trochu sehnutá postava, trochu již nejistým krokem, na zádech pak starý, sluncem vyšisovaný plátěný lodní pytel a dřevěné pádlo v ruce. Pro kluky z Osmičky to byl zážitek, mít na lodi známého skautského spisovatele a pamětníka.

Oficiální stránky o Grizzlym (HKVS) zde: <http://vodni.skauting.cz/novinky-2/vodacky-seton>

Neoficiální, ale zajímavé stránky i s jeho vlastními články v Historickém almanachu kbelského skautingu, zde: <http://files.vodaci.skaut-ssv.cz/200000272-1207d13015/Almanach-Kbelskeho-skautu.pdf>

Grizzly s námi plul tři dny, pádloval a spal ve stanu, jako všichni ostatní. Na vodě, s pádlem v ruce, s jiskřivým pohledem a jasnými názory, by mu nikdo těch pětáosmdesát nehádal. Měl ale už, jak jsem se zmínil, trochu nejistý krok, na těch Rechlich jsem ho musel podpírat, aby mohl sestoupit ze strmého svahu dolů pod jez. Nedal si totiž říct a pomáhal při přetahování pramiček spolu s mužstvem (viz foto).

Vzpomněl jsem si také na jednu z věcí, o kterých mluvil. Za první republiky tam, kde byly oddíly vodních skautů, byla tato místa nazývána stanicemi. Čili každé místo, kde se vyskytovali vodní skauti,

byla stanice. A každý oddíl, nebo více oddílů, případně s přidruženým Spolkem přátel, v daném místě (z jedné klubovny, loděnice) vedl společnou tzv. staniční knihu. Do této knihy zapisovali kormidelníci, důstojníci a kapitán všechno dění, které se odehrávalo na vodě. Například Grizzly, který vedl výcvik pražské Pětky, si vzpomínal, že zapisovali, zda pluli na dolní vodu (pod jezem, u kterého měli loděnici) nebo horní vodu, a podobně. Kolik km upluli a případné další poznámky k plavbě. Tak třeba jeho popis jednoho z nejnáročnějších víkendových podniků:

Vyrazili proti proudu z Prahy a po Vltavě dorazili někam za soutok se Sázavou. Tam, kde se v kopci nacházejí dvě paralelní osmistovková potrubí, přivádějící vodu přes kopec. U řeky nahodili kánoe na záda a vyškřábali se na vrchol kopce. (Vzpomínám si, když jsem později v těch končinách plul a viděl to potrubí a ten kopec, v mých očích alespoň 300 výškových metrů, křovím zarostlým terénem, tak jsem se zhrozil, když jsem si představil sebe s kánoí na zádech.) Na druhé straně se spustili k Sázavě, po které dorazili zpět k loděnici. Nedělám si nárok na přesné místopisné označení terénu, nejsa z Prahy. Mohlo to být i naopak ze Sázavy na Vltavu, případně Vltava a Berounka.

tava a Berounka.

Na konci roku kapitáni oddílů/ů poslali hlášení o uplutých kilometrech Hlavnímu stanu vodních skautů. Ze svých staničních knih vypsal, kolik kilometrů upluli a kde všude pluli. HSVS pak udělal celkovou sumarizaci o plavební sezóně vodních skautů v Československu.

Tyto vzpomínky mě přivedly k tomu, abych si sám pro sebe udělal hodnocení uplynulé vodácké sezóny 2014 mého současného oddílu. O výsledky se chci podělit, protože za 28 let, co jsem ve skautingu, jsem nikdy žádné takové hodnocení neviděl. Takže zde předkládám hodnocení historicky třetí (doba trvání oddílu je tři roky) vodácké sezóny vesnického oddílu vodních skautů poblíž Ostravy (Vřesina, 3 tisíce obyvatel), kde jedinou použitelnou (pro lodě) vodou je vesnický rybníček (50 × 100 m). Což ovšem neznamená, že nemůže mít výsledky jako oddíl s klubovnou na velké řece.

Toto hodnocení bylo přečteno mužstvu, následně vyvěšeno v klubovně na nástěnce. Také rodiče dětí dostali e-mailem tuto zprávu. Takže mohou posoudit, jak si vede jejich potomek a my doufáme, že to povede ke zvýšení zájmu o plavbu a výpravy.

Efendi

FOTO ARCHIV 8. ODDÍLU OSTRAVA

Hodnocení plavební sezóny

Můžete použít jako inspiraci a vyhodnotit plavební sezónu i ve vašem oddíle nebo přístavu.

Letošní plavební sezóna začala nezvykle brzy. Už 22. března jsme vyrazili na „Jarní Atlantik“ a začali tak s jachetním výcvikem, cestou zpátky z Atlantiku i s uplutím nějakých kilometrů na pádla. Pluli jsme po řekách v okolí Ostravy a zúčastnili jsme se i tradičních závodů, skautské regaty na Seči.

Na SKARE 2014, kde jsme sice letos nevyhráli, ale v (nejmladší) kategorii vlčat a žabiček skončila posádka, kormidelník Rybka, členové Značka, Pinda, Želva, na **druhém místě** a je tak příslibem do dalších let. V kategorii skautské se posádka, kormidelník Srdce, členové Mravenec, Značka, taktéž umístila na pěkném **druhém místě**.

Do prázdnin jsme ještě zvládli Císařské manévry (Atlantik), plavbu po Opavě, po dolní Odře a po Olši. A na závěr výprava s rodiči na Slezskou Hartu.

Putovní tábor pro skauty v červenci byl ve znamení „Expedice Vltava“, týden plavby, se spaním na lodích,

po Vltavě (Vyšší Brod – vzdutí Orlíku – Týn nad Vltavou). Devítikánoe C9 Jestřáb a Chameleón, dvě posádky po šesti, upluto 130 říčních kilometrů.

Společný tábor celého oddílu Albatros (vlčata a žabky, skauti a skautky, vedení a Amazonky), čtrnáct dní pod stany v srpnu na Slezské Hartě, byl vyvrcholením sezóny.

Na podzim se uskutečnily ještě dvě plavby, v září po Opavě (z Opavy do Ostravy, na dva dny, se spaním na lodích) a Císařské manévry celého přístavu na Atlantiku, taktéž na dva dny. Poslední plavbou v tomto roce byla dolní Odra, z Ostravy do Polska (Křýžanowice), 4. října.

Všech plaveb se zúčastnilo 36 osob, ať už řádných členů oddílu nebo Amazonek (rodiče pomáhající a účastníci se sporadicky). Celkem jsme upluli 3461 km. Což znamená, že na jednoho člena připadá průměrně 96 km. Rekord ustanovila Zebra se svými 252 km.

Při hodnocení jsem vycházel z toho, že skauti měli putovní tábor, kde upluli 130 km, což 1. eskadra nemohla.

Vytvořil jsem dvě tabulky, první po eskadrách a druhou jako celkový žebříček uplutých kilometrů všech členů oddílu. Tabulky jsem vyhodnotil takto:

1. ESKADRA (VLČATA A ŽABKY)

- 1) Ti, co upluli za rok do 50 km, jsou buďto nováčci nebo měli nějaké problémy, nebo se jim nechce.
- 2) Ti, co upluli 50-100 km, jsou solidní základ oddílu a je na ně spolehnutí.
- 3) Ti, co upluli více než 100 km, to jsou vodácká esa, prostě praví mořští vlci.

2. ESKADRA (SKAUTI A SKAUTKY)

- 1) Ti, co upluli 130-180 km, mají nějaké problémy, nebo se jim nechce.
- 2) Ti, co upluli 180-200 km, jsou solidní základ oddílu.
- 3) Ti, co upluli více než 200 km, to jsou vodácká esa.

3. ESKADRA (VEDENÍ A AMAZONKY)

Vedení a Amazonky nejsou hodnoceni, protože pluli podle svých možností a se svými eskadrami.

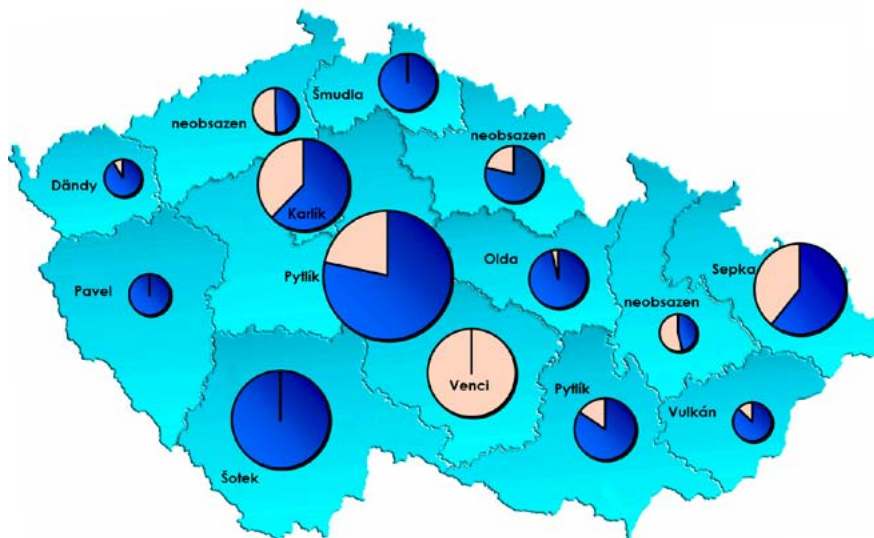
Efendi

Vodácké desetikoruny

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 2300183549/2010 pod variabilním symbolem 99YYXXXX, kde YY je rok a XXXXX je ev. číslo jednotky (pro rok 2014 to u jednotky ev.č. 114.05 bude var. symbol 991411405). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 9900XXXX.

Příspěvky je možné zaplatit i hotově na srazech kapitánů.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2014: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, červené nezaplacené.

Žebříček VS v závodech

Je celá řada způsobů, jak hodnotit oddíly, a při každém z nich vyjdou jiné jako nejlepší. Cílem Žebříčku proto není ukázat na slabé, ale naopak propagovat závody a soutěže.

PRAVIDLA SESTAVOVÁNÍ ŽEBŘÍČKU VS

1. Hodnotí se závody obsahující jachting či pádlování, kterých se účastní minimálně 2 oddíly VS z různých přístavů. Pokud akce obsahuje souběžné závody pro různé kategorie, jsou jejich výsledky sloučeny.
2. Z jednoho závodu je brán jen jeden nejlepší výsledek přístavu bez ohledu na kategorie.
3. Bodováno je 6 nejlepších přístavů v závodech 1-6 body, při rovnosti umístění se přiděluje stej-

ný počet bodů. U závodů, kde se účastní méně než 6 přístavů, se boduje od jedné.

4. Vedle celkového hodnocení přístavů se vypočítá i žebříček v závodech i pro kategorie vlčata/žabičky, skauti/skautky, RS, Open
5. Pokud je posádka složena z více oddílů, lze ji zahlásit s číslem přístavu, posádky složené z více přístavů nejsou hodnoceny.
6. Závody pro hodnocení v žebříčku pro aktuální rok musí být ohlášeny do podzimního srazu kapitánů.

AKTUÁLNĚ MÁME NAHLÁŠENY TYTO VÝSLEDKY

- Napříč Prahou - přes tři jezy
- Skare
- Pirátská regata

- Modrá stuha HKVS
- Kotorský závod
- Orlický pětiratlon
- Závod Orlická 17
- 15 km po Divoké Orlici
- VikingRace

CHYBÍ NÁM VÝSLEDKY Z TĚCHTO AKCÍ:

- Meandry
- Jablonecká regata
- Trochu tiku v Atlantiku
- Unrrův memoriál
- Čajový závod
- ČPV (nutno značit skautské posádky)
- Sázvské pádlo (nutno označit skautské posádky)
- Krumlovský maraton (nutno označit skautské posádky)

CELKOVÝ ŽEBŘÍČEK

JEDNOTKA	UMÍSTĚNÍ	JMÉNO	BODY
532.07	1	Přístav "SEDMIČKA" Pardubice	25
512.99	2	okres Jablonec nad Nisou	20
526.01	3	středisko K. Šimka Hradec Králové	17
534.03	4	středisko "JAVOR" Česká Třebová	16
214.09	5	9. přístav Kolín	10
816.08	6	přístav VIRIBUS UNITIS Ostrava	8
113.04	7	4. přístav Jana Nerudy Praha 3	7
511.05	7	přístav Ralsko Mimoň	7
611.01	7	středisko Bobři Havlíčkův Brod	7
218.07	8	středisko Krále Jiřího Poděbrady	6
534.14	8	středisko Vydří Stopa Vysoké Mýto	6
314.01	9	středisko Šipka Písek	5
513.10	9	přístav "MAJÁK" Liberec	5
513.07	10	přístav "FLOTILA" Liberec	4
521.03	11	středisko Černého havrana Chlumeck nad Cidlinou	3
217.10	12	přístav Mladá Boleslav	2
816.14	13	přístav Eskadra Ostrava	1

VLČATA A ŽABIČKY

JEDNOTKA	UMÍSTĚNÍ	JMÉNO	BODY
526.01	1	středisko K. Šimka Hradec Králové	6
218.07	2	středisko Krále Jiřího Poděbrady	5
217.10	3	přístav Mladá Boleslav	4
521.03	4	středisko Černého havrana Chlumeck nad Cidlinou	3
816.14	4	přístav Eskadra Ostrava	3
216.07	5	přístav Modrá kotva Liběchov	2
525.02	5	středisko ZVIČINA Dvůr Králové nad Labem	2

SKAUTI A SKAUTKY

JEDNOTKA	UMÍSTĚNÍ	JMÉNO	BODY
512.99	1	okres Jablonec nad Nisou	8
532.07	2	Přístav "SEDMIČKA" Pardubice	7
526.01	3	středisko K. Šimka Hradec Králové	6
611.01	3	středisko Bobři Havlíčkův Brod	6
513.07	4	přístav "FLOTILA" Liberec	4
218.07	5	středisko Krále Jiřího Poděbrady	3
816.08	6	přístav VIRIBUS UNITIS Ostrava	2
216.07	7	přístav Modrá kotva Liběchov	1
534.03	7	středisko "JAVOR" Česká Třebová	1

RS

JEDNOTKA	UMÍSTĚNÍ	JMÉNO	BODY
511.05	1	přístav Ralsko Mimoň	6
534.14	1	středisko Vydří Stopa Vysoké Mýto	6
113.04	2	4. přístav Jana Nerudy Praha 3	5
626.01	3	středisko Vyškov	4
311.04	4	středisko VAVÉHA České Budějovice	2
214.09	5	9. přístav Kolín	1
611.01	5	středisko Bobři Havlíčkův Brod	1

OPEN

JEDNOTKA	UMÍSTĚNÍ	JMÉNO	BODY
532.07	1	Přístav "SEDMIČKA" Pardubice	11
214.09	2	9. přístav Kolín	9
534.03	2	středisko "JAVOR" Česká Třebová	9
314.01	3	středisko Šipka Písek	8
113.04	4	4. přístav Jana Nerudy Praha 3	6
521.03	4	středisko Černého havrana Chlumeck nad Cidlinou	6
816.08	4	přístav VIRIBUS UNITIS Ostrava	6
114.05	5	5. středisko Modřany	5
512.99	5	okres Jablonec nad Nisou	5
514.02	5	středisko Štika Turnov	5
816.14	6	přístav Eskadra Ostrava	4
217.10	7	přístav Mladá Boleslav	3
526.01	8	středisko K. Šimka Hradec Králové	2
615.04	8	přístav Racek Žďár nad Sázavou	2
323.09	9	přístav "OMAHA" Plzeň	1
611.01	9	středisko Bobři Havlíčkův Brod	1
713.08	9	přístav Tamatea Vrbátky	1

Podzimní sraz vodních skautů v Opařanech

Již dvakrát jsem se po návratu ze srazu vodních skautů posadila za notebook a začala začerstva sepisovat zážitky, které nás na srazu potkaly, a ani nyní, když jsme úspěšně zakončili podzimní sraz v Opařanech, tomu nebude jinak.

Z mého pohledu byla cesta na sraz poměrně děsivá – hodinové zpoždění, které jsme nabrali při výjezdu z Pardubic, se Datel snažil nahnat sešlápnutím plynu až nadoraz, takže ručička na tachometru málokdy klesla pod 100 za hodinu. Deštík a okolní mlha na pocitu bezpečí moc nepřidávala, ale nutno podotknout, že jsme dorazili zdárně a vcelku až do Opařan k místní základní škole, kde sraz probíhal. Naše zpoždění způsobilo, že jsme nestihli začátek srazu ani start úvodní hry. V momentě, kdy jsem po zdárné registraci a vyrazení placky, která mě následně opravňovala k vstupu na sobotní bál, vešla do tělocvičny, kde se hra pořádala, viděla jsem pouze pár postav, kterak se snažily jedna druhou povalit na zem – tak trochu to vypadalo jako hromadné sumo s hoodně hubenými zápasníky.

Po sobotní snídani jsme se všichni usadili a naslouchali informacím a novinkám z HKVS, povídání

FOTO MYSÁK

o Eurosea z úst Davida & Davidka a Hvězdářovu shrnutí Tří jezů. Následně jsme se všichni rozdělili a vyrazili do učeben, abychom si hlavy nacpali informacemi o tom, co všechno se dá s oddílem podniknout, když překročíme hranice rodné hroudy, a o tom, jak moc oddílovým životem zamíchal valný sněm. Pro pohybučtivé si Myšák připravil dovádění na slackline – o tento program byl tak velký zájem, že musel být zařazen do programu ještě jednou, a to v podvečer před plesem. Následoval vyčerpávající výčet informací o přípravách celostátního setkání vodních skautů Navigamus 2015

na Seči, načež jsme si otupili smysly a naplnili žaludky při vynikajícím obědě.

Po krátké přestávce jsme vslechli, co je nového za poslední půlrok u loďní a výchovné komise, načež jsme nabyli dojmu, že po tak dobrém obědě by neuškodila trocha pohybu. Opět jsme se rozdělili na tři skupiny a vyrazili různě kolem Opařan prohlédnout si místní dominanty – první skupina se vyzbrojila GPSkami a vyrazila na Stádlecký řetězový most, druhá popadla čelovky a maširovala ke klášteru Milevsko a poslední (i s mou maličností) nahodila co nejnórmálnější výrazy a vyrazila do Dětské psychiatrické nemocnice. Ze všech tří výletů se nakonec vrátil zpět plný počet účastníků, což celkem narušilo veškeré předpovědi, že z exkurze v nemocnici se vrátí jen polovina zúčastněných a druhou si tam nechají – nevím, čím to bylo, ale asi byly naše hrané výrazy normálnosti hodně přesvědčivé, že oklamaly i místní specialisty...

Po výletě jsme se ještě naučili něco o zakončování lan, o vedení skupinky benjamínků nebo o zakládání nových oddílů, pro příliš aktivní byla ještě připravená slac-

FOTO MYSÁK

kline. Po skončení programů a po večeri nastal čas příprav na ples. Během té doby jakoby náhle obživila celá knihovna a kinematografický archiv najednou – škola se naplnila nejrůznějšími literárními a filmovými postavami. Nechyběli například Mach s Šebestovou, celá Adamsovic familie, hippie parta, Dr. Jekyll (a později i pan Hyde), Marfuša z Mrazíka (nebo ruská Máša – kdo se v tom má vyznat?), početná banda pirátů, Trautenberg se svým „Himlhergotlaudonkrucajselement!“, Kloboučník, neandrtálec nebo náčelník Inčučuna – ti všichni a mnozí další se následně odebrali na místo konání plesu a zábava započala.

Hlavní náplní plesu byl samozřejmě tanec – byla uspořádána velkolepá Open Dancing Party o osmi tancích, což ale některým lidem nestačilo, a tak si ji prodloužili o neoficiální tanec devátý, desátý, jedenáctý... Vyhlašování tomboly vyvolalo všeobecné vzrušení a hromadné potlesky pokaždé, když si výherce s lístečkem spěchal převzít cenu, a hromadné záchvaty smíchu, když si nikdo nepřišel pro ceny, které do tomboly věnoval Trautenberg. Zhlédli jsme také velmi zdařilou a skvěle nacvičenou repliku tance z filmu Šakalí léta, načež následovala poslední část plesu provázená opět tancem a bujarým veselím. Po skončení se všichni vydali různými způsoby zpět do školy – ti lenivější (a možná moudřejší) využili aut, ti odvážnější (a šílenější – ti, kterým se podařilo oklamat personál léčebny) šlapali pěšky.

Následující den jsme zahájili snídání, po ní jsme se opět rozdělili do jednotlivých tříd, abychom se informovali o financování skautských základen, vyzpovídali Dicka o všem, co se dalo, nebo naslouchali vyprávění o české plachetnici La Grace a o jejím vítězství v prestižním závodě plachetnic MEDITERRANEAN TALL SHIPS REGATTA 2013. Vyslechli jsme si

FOTO KOBLÍŽEK

ještě výstupy z komisí a zhlédli jsme prezentace různých akcí – upřímně mi nejvíce zůstala v hlavě prezentace KLŠVS 2014 (...a je dost možný, že náš svět je jedna velká placka...). Vše jsme zakončili společným hodnocením srazu a následně jsme se opět odebrali do jídelny, kde jsme zahájili boj s posledním jídlem, kterým byl řízek s bramborami (troufám si říct, že všichni svou bitvu s flákotou masa vyhráli). A když už je řeč o vynikajícím obědě, je pravá chvíle zmínit i vynikající průběh srazu, o který se zasloužili právě pořadající Opařanští – za jejich péči, pozornost a skvělou organizaci bych jim tímto chtěla vřele poděkovat,

protože právě díky nim jsme mohli prožít parádní a velice vydařený sraz, na který budeme všichni (alespoň já určitě) rádi vzpomínat. Takže vážení Opařanští, mnohokrát Vám děkujeme!!! :)

Po vítězství konzumentů v bitvě nad řízky si všichni spěchali pobalit věci, rozloučili se a zase se rozutekli do všech koutů republiky, odkud přijeli.

Suma sumárum – sraz dopadl skvěle, na psychiatrii si nikoho nenechali, dotáhli jsme to na stovku účastníků (jak jsme si přáli po minulém srazu) a moc se těšíme na další, který se bude konat na Seči :)

Koblížek

FOTO LŮČA

FOTO LŮČA

„Chtěla jsem to mít na sraz kousek,“ říká spolupořadatelka srazu kapitánů Lůča v rozhovoru pro Kapitánskou poštu

Naším čtenářům dnes nabízíme rozhovor s jednou ze spolupořadatelek srazů kapitánů a hlavní organizátorkou posledního srazu v Opařanech. Společně probereme nejen srazy, jejich přípravu a hodnocení, ale i další Lůčiny skautské i neskautské aktivity.

Lůčo, hlavním tématem našeho rozhovoru budou srazy kapitánů včetně toho posledního, tedy opařanského. Nejdřív ale prosím čtenářům prozradit, jak a kdy ses ke spolupořádání srazů vůbec dostala?

Bylo to tak nějak náhodou. Začala jsem se víc kamarádit s členy týmu, který tou dobou pořádal srazy, a pak už stačilo jen málo k tomu, abych také přiložila ruku k dílu.

Co konkrétně vlastně v organizačním týmu srazů dlouhodobě děláš?

Čím déle jsem v týmu, tím se mi zdá, že toho dělám víc a víc. Na starost mám komunikaci s účastníky i lektory. Dohlížím také na průběh registrace účastníků a na to, že všichni uvedli správné údaje, budou mít co jíst a kam chodit na program.

Proč jste se přihlásili k pořádání posledního srazu kapitánů?

Těch důvodů k pořádání bylo několik. Za prvé: všichni o mně ví, že jsem z Opařan, což pro všechny byla malá vesnička neznámo kde. Proto jsem chtěla, aby se vodní skauti podívali do naší krásné obce a přestali si ze mě dělat leg-raci. Za druhé: už mě nebavilo jezdit na srazy přes půlku republiky a chtěla jsem to mít taky jednou na sraz kousek. A to se povedlo, tentokrát jsem to měla asi pět set metrů od domova.

Jak vlastně příprava každého srazu probíhá? Jak se zapojuje HKVS a jak pořádající přístav?

Sraz v Opařanech jsme začali připravovat začátkem září. Nelze při organizaci srazu nechat vše na poslední chvíli, protože je nutno zabezpečit školu i prostory, kde se koná bál. Intenzivní přípravy ale probíhaly asi posledních 14 dní, kdy jsme se snažili vše doladit, aby nám to během srazu klapalo.

Jako pořádající přístav jsme dopředu věděli, co všechno bude organizováno vyžadovat. Dost v tomto ohledu pomohl manuál pro pořadatele srazů VS, kde je přehledně sepsáno vše důležité. Díky tomu, že působím i v týmu srazů, probíhala komunikace mezi námi lehce a bezproblémově. Jako pořádající přístav jsme zajistili ubytování a jídlo pro účastníky, prostory ve kterých probíhá program a přímo v naší režii byly také programy na poznávání okolí a večerní maškarní bál literárních a filmových postav.

Sraz nedávno skončil – jak jste byli s jeho průběhem spokojeni?

Dle mého názoru se sraz vydařil, i když to pro nás bylo celkem náročné. S jeho průběhem jsme jako pořádající přístav spokojeni a užili jsme si to stejně jako účastníci, kteří k nám přijeli jen na návštěvu. Mně osobně se moc líbilo, že se do pořádání zapojila velká část vedení našeho přístavu a všichni byli z této akce nadšení.

Máte už nějaké ohlasy – tušíte podle zpětné vazby, co na něj říkali účastníci?

Tohle je vlastně docela paradox. Jak už jsem říkala, se srazem jsem velmi spokojená a podle toho, jak jsem se osobně bavila s účastníky na místě a viděla průběh víkendu, tak i jim se sraz líbil. O to větší překvapení pak přišlo při zpětné vazbě, kde byla slyšet hlavně kritika na to či ono. Ačkoliv jsem se snažila si to nebrat osobně, tak musím uznat, že mě to celkem mrzelo obzvlášť s ohledem na dlouhé přípravy. Hlavní problém vidím v tom, že

FOTO ARCHIV LŮČI

neumíme obecně moc chválit, ale to, co se nepovede, umíme rychle vyjmenovat. Víím, že kritika je důležitá, aby se srazy mohly dělat pořád lepší a lepší. Na druhou srazu by si pořadatel neměl připadat jako totální „looser“, když si přečte zpětnou vazbu, kde nenajde téměř žádnou pochvalu či uznání za odvedenou práci.

Co se z vašeho pohledu nepovedlo a co naopak vyšlo nad očekávání?

Jako problémové jsme už od začátku viděli umístění hlavního jednacího sálu, který se nacházel těsně vedle bufetu. Bohužel dispozice naší školy neumožňovaly jinou volbu, a tak docházelo k častému rušení. Nad mé osobní očekávání vyšlo dobře páteční zamluvení „kavárny“, která k mému překvapení kapacitně nestačila, ale protože skaut je skladný, tak jsme se nakonec všichni vešli a byla tam skvělá atmosféra. Myslím, že velmi dobře se povedly i sobotní odpolední programy na poznávání okolí, hlavně díky krásnému počasí.

Jaká jsou ponaučení pro příští organizátory?

Teď už s mírným odstupem víím, že byste si neměli nic dělat ze zpětné vazby, protože z toho můžete být hodně špatní. Víím, že nejde vždy vyhovět všem, ale pokud je

většina spokojená, tak určitě připravíte skvělý sraz.

Budou se srazy kapitánů do budoucna nějak měnit nebo je jejich stávající podoba vyhovující?

Základní kameny podoby srazů zůstanou i do budoucna na svém místě. Změnu pravděpodobně bude potřeba učinit ohledně programů, a to především proto, že poslední dobou nás jako účastníků na srazích přibývá a pak některé programy kapacitně nedostačují. S tím se budeme muset do budoucna vypořádat.

Ví se už místo a termín příštího srazu? Na co se mohou účastníci těšit?

Příští sraz bude v režii pardubických skautů, protože se jako už tradičně před Navigamem bude konat poblíž jeho budoucího místa. Konkrétní podoba programu ještě není známá, ale jeho velká část bude zcela jistě věnovaná právě Navigamu.

Co tebe osobně nejvíc na srazích jako účastníci baví? Proč jsi na srazy začala jezdit a proč tam jezdíš i nadále – pokud se zrovna nescházíme u vás, v Opařanech?

Na srazy jsem začala jezdit už před pár lety. U nás v přístavu je tradicí, že se srazů vždy účastní nějaký zástupce, abychom měli

FOTO ZDENĚK MATERNA

přehled, co je nového ve světě vodních skautů. Postupem času jsem se na srazích seznámila s hodně skauty a dnes už tam jezdím hlavně proto, abych se s nimi viděla. Na srazích mě baví hlavně zábava kolem než samotná jednání, ale myslím, že tak to má většina lidí...

Co dalšího ve skautu kromě spolupřádání srazů děláš?

V přístavu jsem organizační zpravodaj, což obnáší hlavně vedení registrace a další spravování SkautiSu. Nově jsem také mediální zpravodaj, takže se snažím zviditelnovat náš přístav na veřejnosti. Pokud se u nás připravuje nějaká větší akce, tak si skoro můžeš být jistý, že buď jsem s ní přišla já nebo jí alespoň půlku vymyslela. Kromě toho jsem kapitánka dívčího oddílu, kde vedu dvě družiny.

V přístavu se také často věnujeme pořádání větších akcí pro skauty z okresu a kraje. Za poslední dobu jsme pořádali nebo se spolupodíleli na srazu skautů z tábořského okresu s názvem 10x10 a okresním kole Závodu světlušek a vlčat. V předchozích letech jsme pro vodní skauty z jihočeského kraje pořádali akci s názvem Luž-

FOTO ARCHIV LŮČI

ničanka, což je takový malý jihočeský Navigamus. Kromě těch větších akcí ještě pracuji v týmu jihočeské Kapky, kterou pořádáme již několik let.

Věnuješ se předškolákům, což je velmi náročná skupina. Dokázala bys dát nějaké základní rady těm, kteří s předškoláky zrovna začínají pracovat, co je nejdůležitější a na co si dávat pozor?

To je podobné, jako by ses mě ptal, jak uvařit svíčkovou za 10 minut. :) Já jsem s předškoláky začala pracovat začátkem roku 2012, takže už nějaké ty zkušenosti s předškoláky mám. Mezi základní rady bych zařadila tu, že je potřeba počítat s tím, že máte družinu samých nováčků, kteří nic neznají a musíte je do všeho zasvětit. Předškoláci milují vše neobvyklé, hlavně co se týká tradic a skautské romantiky, proto je dobré na tyto věci klást velký důraz. Předškolní děti ještě nemají svůj rozum a nikdy si nemůžete být jisti, zda přesně chápou, co po nich chcete. Tahle vlastnost je problematická hlavně kvůli bezpečnosti na schůzkách i jiných akcích. Jako velmi praktické se mi osvědčilo navázat blízkou a intenzivní spolupráci s rodiči a pokud se vám povede získat jejich důvěru, tak máte napůl vyhráno. Pro rodi-

FOTO ARCHIV LŮČI

če máme vypracovanou příručku nováčka, kterou rodiče dostanou a kde se můžou dočíst vše pro ně důležité. Ale abych tu všechny jen nestrašila, musím říci, že práce s předškoláky je skvělá, vracíte se s nimi do dětských let, máte skvělé zážitky, vychováváte budoucí skautskou generaci, děti jsou nadšené pro každou drobnost a to, co do nich vložíte, se vám stokrát vrátí!

Nechybí ti skautování se staršími dětmi?

Nechybí, protože kromě mé práce u předškoláků stále vedu i družinu skautek. Od předškolních

děti je to vítaná změna. Snažím se holky nezanedbávat na úkor předškoláků a doufám, že se mi to daří. Často spolu podnikáme různé akce a máme neuvěřitelné společné zážitky. Víím, že se na ně můžu spolehnout a jsou to super holky.

Opařany jsou poměrně malá obec, přesto v ní je spousta skautů? Kolik a čím je to podle tebe dáno?

Skauti v Opařanech mají dlouholetou tradici, Přístav Třináctka zde působí již od roku 1968. Mnoho rodičů současných dětí skautem prošlo a nyní posílají své děti do našich oddílů. V naší obci není pro děti moc jiného mimoškolního vyžití než právě skautování a my se snažíme dětem nabízet kvalitní trávení volného času, tak asi i proto je nás tolik. Náš přístav je se 175 členy druhý největší na okrese Tábor a přímo v Opařanech máme 98 členů, což je přibližně 7 % místní populace.

A jak ses ke skautu dostala ty sama?

Oba moji rodiče jsou skauti a začali se skautováním ve svých mladých letech. Pak jsem se na světě ukázala já a automaticky jsem se stala skautkou. Svůj první skautský tábor jsem absolvovala již v nula letech, takže skautování mám opravdu v krvi. Mezi světlušky jsem se zařadila v mých

FOTO ARCHIV LŮČI

předškolních letech a už tenkrát mě to moc bavilo. Od mých patnácti let jsem začala vést družinu skautek a tak zůstala u skautování až do dospělosti. Samozřejmě i já jsem se několikrát potýkala se skautskou krizí a s myšlenkou více volného času jen pro sebe, ale skaut vždy zvítězil a jsem za to moc ráda.

Co děláš kromě skautu, v civilu, co studuješ nebo čím se živíš? Co tě na tom baví?

V současné době dokončuji studium na fakultě managementu VŠE v Jindřichově Hradci. Do školy už moc nechodím, protože jen dopisuji svou diplomovou práci, proto se můžu více věnovat mé brigádě, která se pomalu stává prací na plný úvazek. Pracuji jako lektorka zdravé výživy na základních a mateřských školách a tato práce mě velmi baví hlavně kvůli tomu, že je podobná skautování. S dětmi si hraju a zároveň je tím učím zdravému životnímu stylu. V průběhu zimy mě také můžete najít na sjezdovce, protože jsem instruktorka lyžování.

Kdybys měla říct jednou větou, proč jsi vodní skautkou, co bys řekla?

Skauting je pro mě životním stylem a dává mému životu smysl. Navíc nejkrásnější pohled na svět je z lodě na vodní hladině.

Na jakou vodu jezdíš nejraději a jaká vodácká akce tě v uplynulé sezóně nejvíc nadchla?

Ráda jezdím na jakoukoli vodu, ať už sama nebo s dětmi v oddíle. Miluju dívat se na vodu a moc mě to uklidňuje. Ještě že jsem vodní skautka a ne „sucháč“! V letošním roce jsem se po dlouhé době zúčastnila závodu Přes tři jezy jako závodník a byla jsem z průběhu nadšená, hlavně proto, že krásně vyšlo počasí a byla jsem tam se super partou. Do cíle jsme sice nedojeli na snovém místě, ale zážitek po dlouhé době projet Prahou na vodě byl naprosto skvělý.

Na co se momentálně nejvíc těšíš?

Moc se těším, až konečně odevzdám svou diplomovou práci a budu se moci věnovat jen věcem, které mě opravdu baví.

Jak bys sama sebe charakterizovala třemi slovy?

Kreativní praštěná skautka.

Chceš na závěr něco vzkázat našim čtenářům??

Díky všem, kteří přijeli k nám do Opařan na sraz vodních skautů, a doufám, že se vám u nás líbilo. Díky všem, kteří mě podporují v mých praštěných nápadech. Díky holčákům z našeho oddílu, že mají se mnou svatou trpělivost a že se na ně mohu vždycky se vším spolehnout.

Díky za rozhovor!

S Lůčou rozmlouval Pavlík

Lucie Kolářová – Lůča

Vystudovala bakalářský obor Ekonika a management na VŠTE v Českých Budějovicích, nyní studentka fakulty managementu VŠE a zároveň lektorka zdravé výživy. Kapitánka 213. dívčího oddílu, přístav Třináctka Opařany. Dáma z bílé paluby na Navigamu 2012, organizační a mediální zpravodaj přístavu Třináctka, spoluorganizátorka srazů VS, pořadatelka Lužničanky (takový jihočeský Navigamus), spoluřadatelka jihočeské Kapky. Z koníčků – ruční práce všeho druhu, poslech hudby, hra na kytaru a klavír, rekreační focení pro radost, ráda jezdí na kole, lyžích, běžkách a inline bruslích.

Navigamus 2015: přípravy pokračují!

Jistě už také všichni víte, že hlavním tématem Navigamu budou bitvy admirála Horatio Nelsona a že tedy proti sobě budou stát dvě silná loďstva, Spojené království a Koalice. Výběr, na čí straně chcete bojovat, je zcela na Vás, upozorňujeme však, že obě loďstva mají omezenou kapacitu, a proto platí, že kdo dřív přijde, ten dřív mele. Při včasné registraci na akci si budete moct vybrat dle libosti, ale při naplnění kapacity loďstva bude toto již uzavřeno a zapsání se do něj nebude možné. Proto s registrací určitě neotálejte!

Začátkem prosince bude zároveň s registrací spuštěn předprogram. Přihlašování na něj bude rovněž online, formuláře naleznete opět na www.navigamus.cz. Každá skupina, která bude předprogram plnit, si musí vymyslet své originální jméno, prostřednictvím kterého se bude v předprogramu prezentovat a kterým bude spojena s registrací na samotný Navigamus. Opět jsou pro Vás připraveny malé i větší úkoly, jejichž plněním můžete pomoci svému loďstvu a umožnit mu lepší počáteční postavení.

Zachovali jsme také tradiční aktivity oddílů, kterým bude vymezen celý programový blok. Proto v registraci také uvidíte kolonku pro vyplnění názvu a stručného obsahu aktivity, kterou si Váš oddíl připravil pro ostatní. Přípravou a řádným provozováním této aktivity rovněž můžete pomoci svému loďstvu, taktéž pomůže, když účastníci z Vašich oddílů budou plnit připravené aktivity jiných oddílů (viz dřívější díly KP).

Zároveň také probíhá registrace zájemců do PTP týmu – toť velká výzva pro Vás: půjdete do toho s námi?! :) Hledáme akční a schopné lidi, kteří se nebojí ničeho a jsou ochotní přiložit ruku k dílu, minimální věk 16 let. Jako člena PTP týmu Vás čeká hlavně práce, ale

k dispozici je mnoho zajímavých pozic a s tím spojených neobyčejných činností a samozřejmě také spousta zábavy!

Splňujete-li všechny podmínky a chcete-li se účastnit Navigamu 2015 jako PTP a pomoci tak s přípravou největšího setkání vodních skautů v ČR, není nic jednoduššího než najet na oficiální stránky akce www.navigamus.cz, kde naleznete další informace a také přihlášku do PTP týmu.

Rozhodně také doporučujeme koukat se do všech dílů Kapitánské pošty, která do Navigamu vyjdou.

Jak už bylo řečeno na opařanském srazu K+K, pravidelně se v ní objevují dobové Cýs. a královské poštowské nowiny a Přednavigamovská sága o Nelsonovi a jeho protivnicích – obojí Vám může velice pomoci při plnění předprogramu a také na samotném Navigamu.

Další informace se budou průběžně objevovat v Kapitánské poště a samozřejmě taky na webu Navigamu. NAVIděnou na Seči!

Koblížek

HRABĚCÍ SLZY DOJETÍ

Hrabě generál Vilém z Harasova přivítal na svém panství svého jediného syna a dědice pana Bohuše z Harasova s chotí Julií. Pan Bohuš byv na zkušené v království Nýdrhlatském, Brabantském a Francouzském, seznámil se poněkud s myšlenkami tamějších jakobinistů a u svého otce v podezření ze zřeknutí se víry upadl. Když pak byla paní Julie panu Vilémovi nedorozumění vysvětlila a svá rozkošná dítka ukázala, tento zjihl a upustil od zamýšleného vydědění. Proslýchá se, že muzikus Dvořák ze Zbiroha o tom sepisuje zpěvohru.

OD DOPISOVATELE

Rychtář z Milčic Vavák František jsa pokynem nového JV cýsaře a krále Leopolda poučen, v Milčicích toho roku inovativně proti bouře vyzvání zabránil, neboť kovové, z nichž zvonové sliti jsou, hromobití a bouřky netoliko neodhánějí, ale naopak přitahují a nebezpečnosti činí.

ŠLECHETNÝ PŘÍTEL

Z cýsařské Vídně dozvídáme se, že maestro Mozart Amadeus, Pražany chápaný i milovaný a slavnou pěvkyní naší Duškovou důvěrně Wolfík zvaný, těžce se roznemohl a ku spinetu sednout mocen není. Kapelmajstr Taliánský Salieri uvolil se Mozartově rodině v této nelehké době hmotně vypomoci.

ČERNÍ BUŘIČI

Na Hajdě, karibiánském ostrově, černouši proti vrchnostem svým povstali a vůdce svého již dříve propuštěného jménem Tuzén Předehra za cýsaře zvolili. Mníme, že revolta tato dlouhého trvání míti nemůže.

VYBUDUJEME I MY MOCNÉ LOŽSTVO?

Anglický admirál Hood hodnotí skepticky současnou situaci ve Francii a pro jistotu zvyšuje počty svých válečných korábů. Do služby povolal i nedávno sňatek uzavřevšího pana Horácie Nelsona, neúspěšného kandidáta posledních parlamentních voleb. Také admirál carský Ušakov i po úspěších svého loďstva při anexi Krymu, Bugu a Podněsteří hledí na Francii se znepokojením. Pod dojmem tím nabídl naší c. a k. Dvorské kanceláři uherský šlechtic Móric Beňovský své zkušenosti mořeplavné. Dvorská kancelář nabídku zvažuje, ale s odpovědí dosud otálí.

Přednavigamovská sága – Hrdina Nelson a ti, kdož se mu postavili (2. díl)

V minulém díle Přednavigamovské ságy jsme seznámili s dětstvím malého Horatio Nelsona, syna reverenda Edmunda Nelsona a jeho ženy Catherine, poznali jsme, jak (ne)probíhala jeho studia a jak mu do života zasáhl jeho strýc, námořní kapitán Maurice Suckling. Rozloučili jsme se s ním ve chvíli, kdy jako osmnáctiletý složil zkoušku na poručíka a povýšil na námořního důstojníka Jeho Veličenstva.

Také se nám představil první Nelsonův protivník José de Córdoba y Ramos a nyní se dozvíme něco více o druhém sokovi, který se Nelsonovi postavil, a tím byl François-Paul Brueys d'Aigalliers.

HORATIO: VICEADMIRÁL NA PALUBU!

Mladý Nelson nastoupil po jmenování důstojníkem na palubu fregaty Lowesoffe, kde působil jako druhý poručík a navázal velmi blízké přátelství s kapitánem lodí Williamem Lockerem. Převelením na vlajkovou loď Bristol získal Nelson dalšího mocného přítele, admirála Petera Parkera, který mu později velmi pomohl v postupu

na vyšší post.

Ještě mu nebylo ani 21 let, když byl jmenován kapitánem fregaty Hinchinbroke. V té době anglické kolonie v Americe vyhlásily nezávislost, povstaly proti Anglii a se svými spojenci Francií, Španělskem a Holandskem jí činily nemalé problémy. Proto obrátila Anglie svůj zrak ke španělským koloniím v Jižní a Střední Americe, konkrétně k tzv. Pobřeží moskytů (tehdy Španěly označované jako Honduras), kde do Karibského moře ústí řeka San Juan. Proti jejímu proudu měli Britové postupovat k pevnosti San Juan a až k jezeru Nikaragua. Úspěch by přinesl Angličanům vytvoření spojnice mezi Atlantickým a Tichým oceánem přes řeku a jezero a značné materiální zisky.

Celé akce se zúčastnil i Nelson a 200 námořníků z jeho lodi Hinchinbroke. I přes dobře vypracovanou strategii ale plán selhal, protože Britové zahájili celou akci na konci období sucha – v řece bylo málo vody, takže cesta byla velmi náročná, a mezi Brity se rozšířila epidemie žluté zimnice. Z 200 námořníků z Hinchinbroke zůstalo deset a onemocnění se nevyhnul ani sám Horatio, přičemž nebyť obětavé péče admirála Petera Parkera a jeho ženy, byl by jí podlehl. Churavému Nelsonovi nezbylo nic jiného než návrat do Anglie, aby se mohl z nemoci úplně zotavit.

Jeho další cesta vedla přes Atlantický oceán do Quebecu, kde potkal svou první životní lásku Mary Simpsonovou. Pro šestnáctiletou dívkou Horatio zcela ztratil hlavu a byl ochoten se kvůli ní vzdát námořní kariéry, což se nakonec naštěstí nestalo, především díky přímluvě jeho přátel. Následně odcestoval do New Yorku, kde se seznámil s princem Williamem Henrym, synem krále Jiřího III. a poz-

dějším králem Jiřím IV., a stali se z nich velmi dobří přátelé.

Když konflikt mezi Británií a americkými koloniemi a jejich spojenci ukončila v roce 1783 Pařížská smlouva, vrátil se Nelson do Anglie a jeho posádka byla rozpuštěna. Námořníci, kteří se plavili pod jeho velením, slibovali, že pokud bude Nelson opět jmenován kapitánem nové lodi, všichni na ni dobrovolně a s radostí nastoupí – tak oddáni byli svému oblíbenému kapitánovi. Nelsonova pověst vynesla Horatiovi také audienci u krále Jiřího III., nijak ovšem nepomohla jeho momentální situaci – zůstal na pevnině, byl bez práce a jeho budoucnost byla velmi nejistá.

Po nějaké době strávené na rodné faře Nelson odcestoval do Francie, kde se chtěl naučit francouzsky. Místo toho se však ve francouzském městečku Saint Omer seznámil se svou druhou velkou láskou Elizabeth, dcerou anglického pastora Andrewse. Elizabeth ale jeho city neopětovala, a tak se zkroušený Horatio vrátil zpět do Anglie.

Ztráta amerických kolonií vyvolala v Anglii nebývalý zmátek, který přiměl Nelsona k zájmu o politiku v zemi. Roku 1784 kandidoval ve volbách do Dolní sněmovny, avšak bez dostatečné podpory vlivných lidí, které se mu nedostalo, neměl šanci na úspěch, ačkoli bral svou politickou kariéru velmi vážně a úsilí, které vynaložil ve snaze uspět, bylo nemalé. Po prohře ve volbách Nelson tedy definitivně pověsil svou politickou kariéru na hřebík a čekal, zdali jej zase vítr zavane na moře...

NELSON 23 LET KAPITÁN

KDOŽ SE MU POSTAVIL: FRANÇOIS-PAUL BRUEYS D'AIGALLIERS

François-Paul Brueys d'Aigalliers, hrabě de Brueys byl francouzský admirál, který se narodil 12. února 1753 v městečku Uzès na jihu Francie. Jeho rodina patřila ke starému francouzskému šlechtickému rodu.

Již ve 13 letech vstoupil jako dobrovolník do královského válečného námořnictva, ve 24 letech dosáhl hodnosti podporučíka. Když se Francie postavila na stranu amerických kolonií bojujících o nezávislost, François byl vyslán s mnoha dalšími na pomoc americkým povstalcům.

Než začala Velká francouzská revoluce, zastával de Bruyes hodnost námořního poručíka a následně byl povýšen na kapitána. Ačkoliv celá jeho rodina během revoluce zahynula, François zůstal ve Francii a nadále sloužil v námořnictvu, z jehož služeb byl pro svůj šlechtický původ odvolán v roce 1793. O dva roky později jej povolal admirál Laurent Jean François Truguet zpět služeb námořnictva a zajistil jeho povýšení na kontraadmirála, o rok později pak na viceadmirála.

Viceadmirál de Bruyes následně velel flotile na Jadranu, kde se

FRANÇOIS-PAUL BRUEYS D'AIGALLIERS

setkal s generálem Bonapartem a stal se jeho věrným služebníkem. Právě jeho oddanost mu vynesla významné postavení velitele flotily, která měla za úkol přepravit v rámci Napoleonova egyptského tažení Napoleonovo vojsko do severní Afriky. De Bruyesovi se povedlo dopravit a bezpečně vylodit francouzskou armádu u egyptských břehů, navrátit se zpět do francouzských přístavů se mu však nepodařilo, neboť je 1. srpna 1798 dostihla britská flotila pod velením kontraadmirála Horatio Nelsona. Obě flotily se střetly u Abukíru a svedly jednu z nejvýznamnějších bitev v dějinách námořní strategie.

De Bruyes rozestavěl svou flotilu levobokem velmi blízko ke břehu. Vzhledem tomuto postavení loďstva François neočekával, že by Nelson z levé strany zaútočil, a tak všechna svá děla přemístil na pravobok. Toho si Horatio Nelson samozřejmě všiml a poslal na francouzské lodě útok jak z levé, tak z pravé strany. To Francouzi nečekali, nestihli zmobilizovat své síly a bitva pro ně skončila drtivou porážkou.

De Bruyes statečně setrval na palubě francouzské vlajkové lodi L'Orient až do svého hořkého kon-

BITVA NA NILU

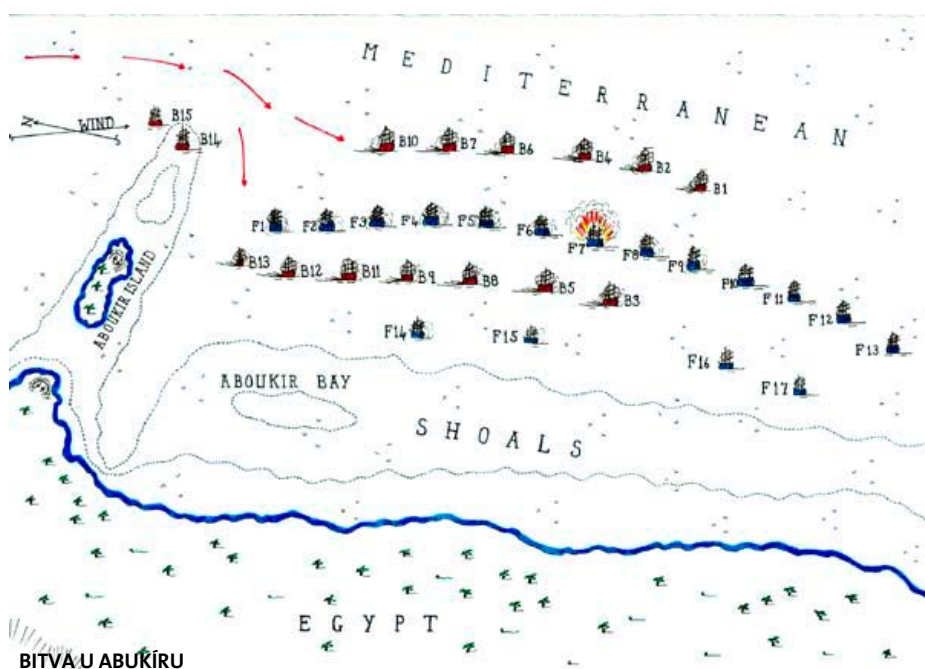
ce. Byl mnohokrát postřelen a dělová koule letící z anglické lodi mu utrhla obě nohy, následkem čehož de Bruyes padl. L'Orient nakonec byla zničena, když jiná dělová koule zasáhla sklad střelného prachu a celá loď vybuchla.

Ve Francii byly jeho činy kritizovány a byla mu dávana za vinu porážka francouzské flotily, zastal se jej však Napoleon, který prohlásil: „Udělal-li během této události nějaké chyby, odčinil je svým hrdiným koncem!“

Pokračování příště... :-)

Sepsala Koblížek

Přístav Eskadra Ostrava

BITVA U ABUKÍRU

Thajsko: Setona neznáme, ale skauti jsme skoro všichni

fotoreportáž
text Berrda
foto Razy

Na přelomu ledna a února 2014 jsme navštívili Thajsko. Přestože byla i tam zima, teplota se pohybovala kolem příjemných 30 stupňů. Před přiletem jsme se na stránkách www.scoutface.org seznámili s jedním skautem s přezdívkou Peak, který nás jako instruktor vzal do místního scout campu v národním parku u Saraburi, asi 100 km od Bangkoku. Autobusy do kempu nejezdily, tak jsme se na motorkách nechali dovézt až na místo, kde náš čekalo přibližně 400 skautů, z nichž jen 3 uměli anglicky. Všude kmitaly pískové kroje, jejichž majitelé na nás neustále zírali. Většina z nich totiž cizince nikdy neviděla.

Skauting je v Thajsku součástí povinné školní docházky. Proč? Thajské království se tím brání před nástupem komunismu, protože vliv komunistické Číny roste. Nejvyšší skautskou autoritou je thajský král Ráma IX. Pchúmipchón Adunjadét, jehož fotka figuruje na chrámech i křížovatkách, ale kterého už několik let Thajci neviděli.

Po budíčku v 6.00 následují modlitby a snídaně. Na nástupu v 8.00 vztyčují vlajku za zpěvu královské hymny, po které následuje další modlitba. Ta zní i z tlampačů ve městech, která se po dobu zpívání zastaví. Přes den hrají skauti hry, zpívají nebo chodí na výlety.

Přes rok děti mají ve škole předmět Skauting, kde probírají skautské myšlenky a na místo školy v přírodě vyráží do scout campů. Tady se nejdříve musí naučit správně se upravit, ale hlavně nastupovat před vyvěšením či sejmutím vlajky. V zemi je kvůli suchu zakázáno rozdělávat oheň, a tak se skauti musí obejít bez večerních táboráků, které nahrazují setkáním v hlavním hangáru.

Thajský skauting vychází z myšlenek B.P., ale jméno Setona nikdo nezná. Existují rover scouts a senior scouts, ti musí splnit přes 70 zkoušek. Instruktoři nosí wood badge (dřevěný odznak) dle postavení buď 2 nebo 4. Barvy šátků se liší dle dosažené kvalifikace a nášivka označuje danou provincii. Slibový odznak nosí na baretu a je složen z hlavy tygra a nápisu Věř až do smrti.

Slib. Jednou za rok přijedou děti na několik dní do tzv. scout campu, kde je pro ně nachystán zábavný program i modlitby. Při naší návštěvě jsme během slibového večera putovali společně po stanovištích, která symbolizovala jednotlivé body skautského zákona. Na konci každý slibující dostal text k zamyšlení a hořící svíčku, kterou po jeho přečtení sfoukl.

Většina obyvatel se hlásí k buddhismu, několik procent populace k islámu. Peak věří v křesťanského boha. Buddhisté se často v mládí odeberou na několik měsíců či let do chrámu, kde mohou být v doprovodu rodičů. Tam si tříbí myšlenky a tráví dny v modlitbách. Kolem dvacátého roku pak muži povinně nastupují do armády.

V národním parku Saraburi se dá koupat, místní ženy bývají však oblečené. V tak čistých vodách se často nachází několikacentimetrové ryby, které v Česku potkáme v pedikúrních salónech. Setkání s nimi v proudící vodě však bývá překvapivé, nikdy nevíte, kde vás začne oždíbovat.

Podává se druhá večeře – rýžová polévka. Tato surovina je vhodná na snídani, k obědu i k večeři, případně se dá zpestřit nudlemi. Jídelníček je plný ryb a zeleniny, ale také drůbeže. Thajské *no spicy* pro Evropana znamená *very spicy*.

Kuchyně na jezeře obklopená palmami je příjemným místem k setkání u jídla. Přehnaná snaha místní kuchařky, abychom ochutnali všechny poklady její kuchyně, nás několikrát překvapila. Při jedné večeři nám nabízela drůbeží polévku s kuřima nohama. Proč to nejíte? (Co na to říct, když to moc nevonělo a představa pojídání kuřecích pařátů nám obracela žaludek?) „Protože ta slepice si nemyla nohy, když běhala po dvorku.“ „To my ty nohy umyjeme a pak je sníme.“

Většinou byly ale místní pokrmy vynikající jako tento. Zleva rýžová polévka, vejce natvrdo, omáčka flying curry, zeleninové závitky a rýžové knedlíky plněné masovou směsí připomínající guláš. Zajímavostí je, že do většiny jídel se přidává chilli, dokonce i do cukru, který se dá jíst například i s mangem.

Seznámení se skauty v Thajsku změnilo naši třítydenní dovolenou v dobrodružství. Místo pouhého chození po památkách jsme se účastnili skautského slibu, naučili pár slov thajsky, ale hlavně poznali, jací Thajci opravdu jsou. Usměvaví, vstřícní a spontánní.

Musím se přiznat, že setkání s nimi změnilo také náš život, protože Thajsko je země, kde se lidé dokážou radovat z maličkostí, jsou tak pohostinní, že nabídnou i to málo, co mají. Často spí na zemi, vaří na ohni a neznají (opravdu) slovo stres. Ta skromnost nás naučila dívat se na svět s úsměvem na rtech a vážit si života, který máme.

Úryvek z putovního tábora *aneb zimní vzpomínka na léto*

Autentický zápis z kroniky Tábor Morava 2013

5. DEN TÁBORA, 3. 7.

Ráno jsme měli rozcvičku pod vedením Hondzika. K snídani byl jogurt s vločkama. Pak rychle sbalit a odjet. Úsek byl v poho, a tak jsme cvičili přejezdy v proudu. Jelo se v poho, a tak jsme najednou zastavili na oběd. Oběd udělalo vedení, co mělo službu, v rekordním čase 4:17 (aby nám ukázalo, jaký jsme looseři). Potom jsme zas vyjeli a najednou byl přes řeku strom. Tak jsme ho přetáhli a jeli dál. Pak byl najednou jez se spadlým stromem a tak jsme ho také nějak překonali. Pak jsme začali hledat tábořiště. Nakonec jsme našli obří louku, ale s písčítými srázy, ale stejně jsme přistáli a zatábořili, i když jsme museli napřed vysekat přístup lužním lesem kopřivama. Vedoucí si po krátké poradě vymysleli, že „půjdeme na dřevo“ a až potom postavíme stany. Bohužel nám to nedošlo, a tak jsme šli do lesa. Tam nám řekli, že v lese dnes přespíme a máme si jít udělat přístřešky. Takže „přežítí“. Ve 22:00 přišla na oznámené místo večere – pohanka s tuňákem. Tak jsme jedli a šli spát.

6. DEN TÁBORA, 4. 7.

Probudili jsme se ráno v listí poštípaní od komárů. K snídani jsme měli večeři a stejně jsme ji tu pohanku nedojedli. A tak jsme čekali na úkol. Ten přišel v 8:00. V úkolu bylo napsané, abysme žebrali ve městě o jídlo, a tak jsme tam šli. Byla to vesnice Moravičany, kam jsme šli. Chodili jsme a žebrali každého alespoň o něco. Mimořádně úspěšný byl malý Kryštof. Pak za námi ovšem přijela babička, od které to Kryštof vyžebal, a ptala se nás, proč chceme tolik věcí, a tak jsme s Kohnem vymysleli, že jsme utopili loďák s jídlem, protože by asi nepochopila naši hru. Pak jsme se dle instrukcí vydali na kopec Bradlec a schůzku se sestrou zálesáka Rolfa. Byla nádherná, a tak jsme s ní vařili jídlo, které jsme vyžebrali. Naučila nás rozdělat oheň škrtním do troudu. Najedli jsme se a vyšli na přepad lidí se zásobami jídla. Všem se to povedlo, a tak jsme získali balíček na přežití. Dále jsme se vydali hledat zálesáka Rolfa. Vypadal kupodivu dost podobně jako jeho sestra. S ním jsme stavěli pasti na zví-

řata. Zde byl nejlepší Kohn, který je zvyklý ze Žižkova. Od Rolfa jsme taky dostali tip na místo, kde se ve 3:00 objeví zpráva. Tak jsme šli zas do svých nor z listí, najedli se a zalehli ke spánku. Ve 3:00 jsme vyšli na místo, kde měla být zpráva, ale nemohli jsme ji tam najít (bylo to u tábora), a tak jsme se holt vrátili do přístřešků a spali. Vzbudili jsme se brzo ráno zimou a šli jsme už za světla pro tu zprávu. Našli jsme jí a šli do tábora pro „prášky proti radiaci“. Vedení spalo, a tak jsme zase šli do lesa dospat.

7. DEN TÁBORA, 5. 7.

Probudili jsme se opět v lese a vydali jsme se do tábora. Byli jsme docela nevyspalí, a ještě jsme se dozvěděli, že jsme měli v táboře při noční hře zůstat a spát. No tak jsme se na sebe koukli, že vypadáme jako bezdomovci, a tak jsme se šli dát zase do stavu lidí. Vyprali jsme si, umyli se, vyčistili zuby a nasnídali. K snídani byla jáhlová kaše s medem. Poté byl 4 hodinový klid. Někdo šel spát, někdo vyráběl s Davídkem luky a někdo šel vařit. K obědu bylo kuře na paprice. Ku-

řata jsme si sami nachytali do našich pastí. Myslím, že to všem moc chutnalo. Byla to vlastně večere, tak jsme šli na povinné večerní mytí do Moravy. Pak nástup a pak jsme šli spát.

8. DEN TÁBORA, 6. 7.

Budíček byl už v 6:00. K snídani byl výborný porridge, který všem moc chutnal. Pak jsme se sbalili a jeli. Po cestě byl jeden jez, co vypadal jako Pěnkava. První do něj vjel TQ, zmizel pod vodou a pak už to bylo OK. Půjčovali jsme si helmy a postupně to všichni sjížděli. Teda skoro všichni. Dorazili jsme do města Litovel, zastavili před mostem a naobědvali se. Pak jsme šli do skladu jídla (cukrárny), každý mohl sníst jen tolik, kolik měl brigádnických bodů, takže někdo už mohl zase jít. Pak jsme vjeli do CHKO a nesměli jsme zde moc mluvit – protože se tam nesmělo plout, což ale Cedník tvrdil, že před deseti lety takhle nebylo. Pak už jsme jen jeli, přetahávali stromy a dojeli do kempu do Hynkova. Zde jsme naložili lodě pro převezení do Napajedel a odešli jsme na loučku asi 2 km od Hynkova v polích. K večeri byl Kohnův super šopák a pak hají. V noci projížděl polema opilý řidič s autem bez střechy, světla, výfuku, dveří, projel naším táborem a nabořil to kousek za ním do stromu, takže pak bylo už ticho a opilci odešli pěšky. Zajímavé, že někteří spali a neprobudili se.....

Tykev – David Hladík, 4. OVS Albatrosové, Praha 3

Foto Archiv 4. OVS Albatrosové

Kánoe V. – Tvary pádel

Další věc pro elegantní techniky klasického kanadského pádlování, kromě dobré kánoe, je pádlo, respektive správný tvar pádla. Dřevěná pádla, dnes u nás označovaná za klasická, jsou v podstatě pádla užívaná dříve pro rychlostní kanoistiku a podle toho jsou tvarovaná. Na jasanový nebo bukový dřív je nalepený smrkový list, hlavička bývá také lepená, nebo to je jen nasazený špalíček. Takové pádlo výborně slouží k tomu, k čemu je určené, je lehké a má velkou záběrovou plochu. Pro manévrování se ale nehodí, protože řapík v listu narušuje laminární proudění vody a tvar hlavičky pádla také není vhodný pro všechny techniky. Pojďme se tedy podívat, jaké tvary pádel jsou nejlepší. Můžeme určit zhruba čtyři hlavní tvary, které se nazývají beaver tail (obr. 1), otter tail (obr. 2), tedy bobří a vydří ocas, další model bývá označován jako guide (obr. 3), někdy chief's, který si bere to nejlepší z obou předcházejících modelů a poslední tvar voyager (obr. 4) odkazuje na pádla, která používali profesionální pádlaři na kánoích kožešinového obchodu.

Velmi často ale s názvy jednotlivých modelů výrobci zacházejí více než volně.

Bobří ocas bývá obvyklým výběrem předního pádlaře, hodí se pro silovější pádlování a mělký vodu. Vydří ocas často vybírá zadní pádlař pro jeho výtečnou manévrovatelnost, hodí se spíše pro frekvenční

OBR. 1

OBR. 2

OBR. 3

OBR. 4

pádlování a hlubší vodu. Guide je asi nejlepší volba pro sólistu, výborně manévruje jak při mělkých, tak i hlubokých záběrech, hodí se pro vyšší dívčí pádlování – canoe balet. Voyager je pádlo pro frekvenční záběry, zejména pracuje-li současně více pádlařů, obvykle je robustnější a pro manévrování se příliš nehodí.

Nejlepší pádla bývají zhotovena z jednoho kusu dřeva, lze se však setkat i s modely lepenými. Zejména z důvodů estetických, kdy je možné střídat různé druhy a barvy dřev. Osobně preferuji pádla z jednoho kusu. Při volbě materiálu je třeba zvážit řadu možností a mnoho protichůdných požadavků. Pádlo musí být lehké tak, aby neunavil tisíckrát opakovaný záběr. Odolné dost, aby přestálo občasná setkání s kameny na dně a s břehem. Pruž-

né právě tak akorát, aby šetřilo klouby, ale ne zas příliš, to by pohltilo drahocennou energii, vkládanou do záběru. Pro lehké pádlo do hluboké vody to může být smrk, ale raději jasan, nádherný materiál s krásnou kresbou let a řadou vhodných vlastností. Kvalita povrchu dřívku a hlavičky bude šetřit dlaně a hladký list zaručí optimální práci ve vodě. Pádlo je třeba chránit před nepříznivými podmínkami napuštěním lněnou fermeží, lakování povrchu nedoporučuji, protože takové pádlo způsobuje puchýře.

Nejvhodnější pádla lze zakoupit zde:

<http://www.greyowlpaddles.com/>

<http://www.turtlepaddle.com/>

Žabák

Na činnost Sítě vodních skautů poskytly dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující přístavy a oddíly (říjen - listopad 2014):

4120 Kč	VS Jihočeského kraje
880 Kč	Neptun Znojmo
280 Kč	Štíky Karlo Vary
830 Kč	Úta Nové město nad Metují
440 Kč	Vydří stopa Vysoké mýto
800 Kč	Devítka Kolín
690 Kč	Sedmička Pardubice

Mokr  dějiny zem  Koruny  esk 

XIV.  ast: Kterak Kuba k bohatství přišel

Jakub Kr in se narodil roku 1535. Jeho dědeček byl v roce 1509 povýšen do vladyck eho stavu, dostal p ridomek z Jelčan a do erbu ptáka z nedávno objeven  Ameriky – zeleného papouška.

První  kolu navštěvoval Kuba v Kutné Hoře a poté studoval na Karlově univerzitě. Tu nedokončil, neb neměl na  koln e. V jedenaadvaceti letech byl p ijzat do služby panem Vilémem Tr ckou z Lípy jako dozorce polí, lesů a honitby na Veli i. Po třech letech přešel v obdobn  funkci do služby kl  stera v Borech. Zde dostudoval matematiku a geometrii pod veden m pátera

Řehoře Šaldy. V roce 1561 se pak stal ve svých šestadvaceti letech krumlovsk m podpurkrab m u Viléma z Rožmberka.

To už byl c lev dom m, tvůrčím a ct i adostiv m po t a em, m e ic em a hospodářem, kter  se chtěl probít na co možno nejvyš i m sto. K tomu musel zvyšovat výtěžky panství a plnit ro mbersk  pokladnice zlatem. Naopak se ale nemusel ohlížet na m n n i pod ri zen ch a poddaných a také to nikdy nedělal, neb  il ve vrcholn m feudalismu.

Pro krumlovsk  podhradí postavil vodovod a při něm pivovar. Již roku 1562 povýšil na purkrabího. Pod hradem postavil splav, zakládal dvory a ov iny a pustil se i do rybníků. Protože byl na sebe jaksepat i py n , psal si svůj vlastn  ver ovann y  ivotopis:

*„... A tu stoku vyměřil u Lib ejovic,
Kteroužto mnohem vody v c
Na rybník Mlaky přibývá,
Nebo již plný rybník vody bývá
Ne li tou prvn j i stokou
Tou roklí velmi hlubokou,
Kteroužto měřil mistr starý,
Vzav i za to velk  dary.*

*A netoliko ten rybník Mlaky,
Ale i jiné k tomu panství taky
Dostatek vody m v j .
Tak, že sobě s ní častokráte fi majst i
st yskaj .
T i  rybník Po atek ře en y
Na něho jest vyměřený ...“*

A to bylo jen během roku 1565.

Roku 1566 se oženil s o 30 rok  star i vdovou Dorotou Slep ckovou, „jejíž jedinou vlastností byl majetek a dům v Krumlově“.

O tom, jak o sv  ženě smýšlel, se můžeme přesvědčit v následujících ver ich, které byly nalezeny o mnoho let později v jeho deníku.

*„Toho léta také svůj stav zm nil,
neb jest se v Krumlově oženil. Po-
jal sobě bábu za ženu, za sv  slu -
by, neboh y, m  tu odměnu. Musí
v tom trvati do vůle bo i, dokud
Pán Bůh z něho toho břemene ne-
složi.“* Kr in v tajný předpoklad, že z něj rychle bude bohat  vdovec, nevyšel. Manželství trvalo 21 let, Dorota umřela a  v jeho 52 letech.

Vzorn m manželem nebyl, mj. p y byl zapleten do nevd y Markéty, manželky P. Kořenského z Tere ova. Ten dal nevd nici zazd t ve tvrzi ve Sv bo ich, ale k tvrzi přicházely davy lid  projevovat nad ne astn ci lítost a zároveň soucit. Nakonec ke Sv bo sk  tvrzi dostala skupina podplacen ch hav i .   st z nich zaměstnala str  , za t mco druh  vyl mala zeď. Uv z-n n  Markéta byla v převlečení za hav e odvezena do Trhových Svin a pak ko  a em neznámo kam. Sv dn kem i vysvoboditelem měl být p av e Jakub Kr in.

Ve čtyřiceti byl jmenován regentem v ech rožmberských panství, dostal dvě vesnice a dvorec. Protože c sa p n vedl válku s Turkem,

Vilém z Rožmberka byl občas vrchním velitelem jeho vojsk a také uchazečem o polsk  tr n, protože jeho bratr Petr Vok a panna Eva z Rožmberka podnikli nákladnou cestu ke dvoru engli sk mu, bylo stále více třeba pen z. Jakub si věděl rady, byl na svou dobu vynikajícím ekonomem. Roku 1578 z ridil nov  finan n  u rad, tzv. buchhalterii, kter  kontroloval a řidil hospodaření v celém ro mbersk m dominiu.

Řidil se zásadou „starými p jimy neh bej a nov  hledej“. Vymýšlel dan  ze soli, piva, pozemků, ml n , atd. Na rozdíl od dnešní doby byl ro mbersk  bern  u rad jist n opatřeními jako povýšení, ut t  ruky, vyloupnutí oka. Kr n to vše uměl d bře kombinovat a navíc si z krumlovsk ch, třeboňských, netolick ch, lhenick ch, vimpersk ch a novohradských šatlav vybíral v zn  na t zkou práci. A sedlákům zase tu a tam něco slevil na krut  robot .

Když se rozhodl, že v d le p ekonn  Štěpánka Netolického, přesídlil do T ebon . Aby měl na rybníkář-

stv  více času, dosadil za krumlovského purkrabího svého p ibuzn ho téhož jména. Prostudoval Dubraviovy knihy, ale razil vlastní návrhy. Aniž by věděl co o p usa-kov  křivce, zm nil profil hrází.

Rozhodl se p imo pod T ebon  vybudovat ohromn  rybník Svět. T eboňst  m šťan  si s hrůzou uvědomili, že přijdou o pozemky, o hradby i o předměstí a protestovali u Viléma z Rožmberka. To vřak nebyl Vilém z Pernřtejna a T eboňst  si vykoledovali jen to, že jim Kr n zbořil 26 dom , rybník Svět přejmenoval na Nevd k a náklady na jeho stavbu nechal uhradit p imo m stu.

Stavba probíhala dva roky, napouřt n  p t měsíců. Hráz začala prosakovat a T eboňst  trnuli. Ne tak Jakub. Sehnal robotn ky, zvyřil hr z o loket a byl pokoj. Hráz vydržela t ristadvacet let, dokud se nedbalostí ledař  neprotrhla hr z sousedního rybníka Nev rn ho a jeho povodňov  vlna spláchla i Svět.

Kr n dal od Lobkoviců přikoupit panství Str a  a zakládal dalři rybn i enou soustavu. Když se mu r. 1582 protrhl Staňkovsk  rybník, zaverřoval si porybn  Liřka:

*„... Pot řil nás dot řil,
Flughouz do Skutku uklouzl,
Skutek do Naděje utek.
Naděje drží přece,
ale ryby jsou v řece ...“*

Kr n byl na svou dobu prach  .

Na statku Lept a i u Netol c si postavil zámeček Kratochvíli a oboru obehnal vysokou zd , na n  postavil pro upozornění tři řibenice.

Když jej Vilém z Rožmberka o Kratochvíli po adal, ochotn  mu ji přenechal. Ostatn  výměnou obdržel cel  panství Sedlčany s tvrzí Křepenicemi, deseti obcemi, mlýny a jezy.

V roce 1584 navázal na dílo svého předchůdce Štěpánka Netolického.  ast vod nad T ebon  odklonil obchvatn m kanálem Nov  řeka z Lužnice do Nežárky a vytvořil jiho esk  moře, velerybn k Rožmberk. Ten byl p vodn  více než dvakrát v řs , než je dnes. Zat p l louky až k T ebon , om val násep Zlat  stoky a zaplavoval i cestu ze Stráže do T ebon . T eboňst  trnuli zejména, když se jeřt  během stavby prohnula hr z. Kr n vřak hr z zesílil a cel  soustava za březnov  povodň 1586 zvládla velkou vodu a naopak Třeboň ochránila.

Při vřech těchto stavbách stařil Kr n radit a pomáhat i jinde. Zajiř del do Bechyně, na Ře icko, Voticko, Vodňansko, Dobrohořřsko

a do Jindřichova Hradce. Pro císaře Rudolfa II. pracoval na panství Poděbrady a v Kutné Hoře. Poslední jeho stavbou byl rybník Horusický a Vítkovický (Pamatuj).

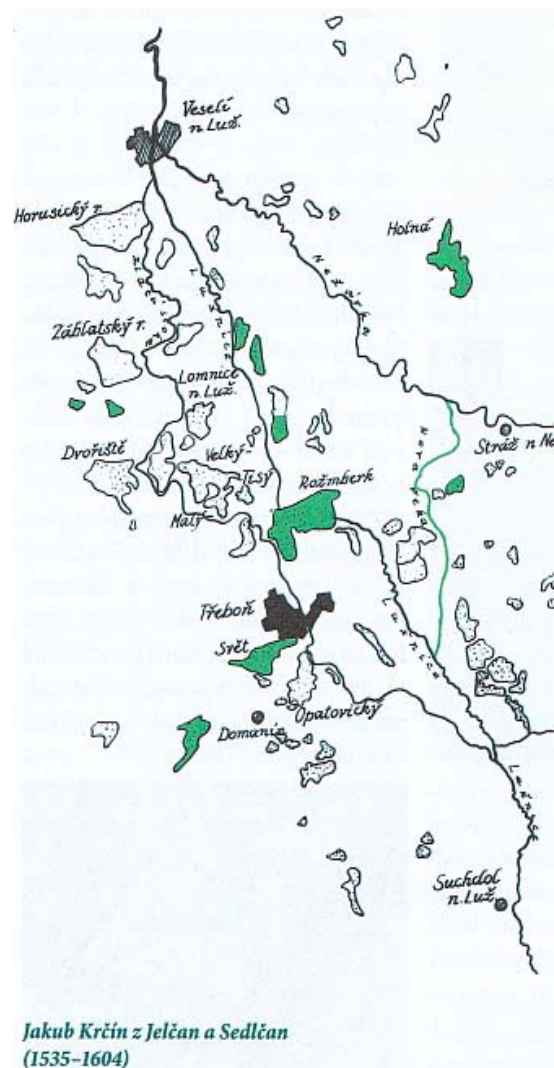
V roce 1590 vystoupil z rožmberských služeb a usadil se na Křepeňské tvrzi, kterou přestavěl a nazval Nový Hrádek Krčínov nad Křepeňicí. V r. 1587 se podruhé oženil (arcíže výhodně – Kateřina Zelená byla dcerou jindřichohradeckého hejtmána). Roku 1597 po smrti své prvorozené dcery Mariany opustil Křepeňice, odstěhoval

se na zámek v Obdenicích, kde 10. února 1604 zemřel.

Jak pevně věřili jeho poddaní, vzal ho čert.

Vezír

Příště: Marine Travel středověku

KAPITÁNSKÉ NOVINY 8.-17.8.2014

ZÁPISKY Z KLŠVS 2014

SPORTOVNÍ RUBRIKA:

Ověřeno! Když zadák i háček zavěsí na svou stranu a loď je napříč v proudu, jede rovně, ne do vracáku!

KANÁL:

Kdo neplave s námi, plave proti proudu!

VZKAZY REDAKCE:

Je tu suchý zákon, máme špatný náklon!

PRAKTICKÝ MUŽ:

Nekecej a kácej a hlavně nekrvácej!

POČASÍ:

Ve dne zataženo, v noci roztaženo.

RADA:

Chceš zažít romantiku? Zkus náhon, naprosto Tě to pohltí. Rejže

NOVÉ TRADICE:

Oheň:

Zapalují oheň kajaku: Jednou jsi dole jednou nahoře.

Zapalují oheň kanoe: Ve dvou se to lépe táhne.

Zapalují oheň pramice: Jeden za všechny, všichni za jednoho.

Zapalují oheň plachetnice: Není důležité, odkud fouká vítr, důležité je, jak nastavíš plachty.

PRAKTICKÁ ŽENA:

Recept dne: Zbytky, zbytky lepší jsou jak blitky.

MOTTO:

Všichni jste loď, jenom já jsem torpédoborec.

RADA DNE:

Než se nadechneš, zkontroluj si, že máš hlavu nad vodou!

KULINÁŘSKÉ OKÉNKO:

Kolik je homeopatické množství masa? Ani né kilo!

JAZZOVÉ NOVINY

28.9.2014

NAPŘÍČ PRAHOU VE DNE V NOCI

BULVÁR:

Satys: Pravou lásku poznám na pivní pohled.

ZDRAVÍ:

Mezi účastníky KLŠVS propukla čepicová epidemie. Projevuje se nárůstem kapitánské čepice na hlavě. Lékaři dosud neví, jestli to půjde operovat.

VÝCHOVA:

Kolouch je drsný otec, syn skáče a plave jak tat'ka píská.

INZERÁT:

Koupím nového medvěda, svému jsem na klouzačce prošoupal oko.

A natrhl pr_el.

REJŽE RADÍ:

Kamaráda poznáš tak, že ti vždy pomůže. Tedy až potom, co se dosměje.

KULTURA:

Po plese by špatný náklon měli asi všichni, naštěstí měl v Roztokách King ještě rozum.

SPORT:

Vylov si své utopence i s odřenými zády, když budou dejchat, budou tě mít rádi.

PRANOSTIKA:

Na svatého Václava, jezdi šlajsnou dopravou!!! Je tam více záchranářů.

MOTTO DNE: Ve dne vodáci, v noci prasáci.

VĚDA A TECHNIKA:

Na Třech jezích byla představena první skautská ponorka Titanic. Vznikla úpravou pramice Fazole (přidáním vody). Na snímku slavnostní ponoření.

TV PROGRAM:

Nový program pro děti z dílny KLŠVS: SEPEK NÁMORNÍK

Přístav Eskadra Ostrava

Ubytování v klubovně **zdarma**

Dolní oblast Vítkovice

Nový svět techniky

Boulderová stěna vedle klubovny

rezerva

22. Námořnický bal

31. ledna 2015

cena lodního lístku 170,-

rezervace TKlindera@gmail.com

Nalodění v 19 hod, vyplouváme v 20 hod, kapela Another Way

Soutěž o nejlepší masku, netradiční tombola

*GARAGE club Ostrava-Martinov,
Martinovská 3262/50*

Podporují nás

Termínka

- 31. 1. 2015 – Námořnický balón Ostrava
- 6.-8. 2. 2015 – Setkání KLŠVS a jejich přátel Jablonec nad Nisou
- 17.-19. 4. 2015 – Jarní sraz VS Seč
- 30. 4. – 3. 5. 2015 – SKARE
- 4.-7. 6. 2015 – Navigamus
- 1.-16. 8. 2015 – Admiralitní plavba 1. a 2. turnus
- 9.-16. 8. 2015 – AQUA 2015
- 22.-29. 8. 2015 – Lodní tesař
- 28. 9. 2015 – Napříč Prahou – přes tři jezy
- 2.-3. 10. 2015 – Jablonecká regata

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 37, prosinec 2014

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajští kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár – Pavlík, Jan Bolek – Efendi, Vladimír Cvrček – Vezír, Adéla Fabiánová – Bobík, Jan Fischer – Hvězdář, Dana Fischerová, Dana Hálová – Dajána, David Hladík – Tykev, Jana Karaová – Kulda, Jiří Kostínek – Žabák, Pavol Kukla – Vosky, David Milec – Davídek, Markéta Škořupová – Berrda, David Svoboda – Cedník, Simona Zatloukalová – Koblížek, KLŠVS.

Fotografie uvnitř čísla: J.Václav Dedek – Razy, Jiří Dinda – Inka, Jan Fischer – Hvězdář, Petr Kachlík – Nick, Lucie Kolářová – Lůča, Zdeněk Materna, David Milec – Davídek, Tomáš Oravec – Šamot, Michal Pásztor – Myšák, David Svoboda – Cedník, Václav Štěpán – Liška, Alena Vacková – Alča, Petr Váňa, Simona Zatloukalová – Koblížek, Václav Zedínek – Vašek, OVS Ostrava, archiv 2. OVS Vydry Nové Město nad Metují, archiv 4. OVS Albatrosové, archiv KLŠVS, archiv Lůči.

Foto na titulní straně: Petr Váňa

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů.

Korektury: David Svoboda – Cedník • **Sazba:** Václav Černík - Vašek. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

ORLICKÝ PĚTITRATLON, 11.10.2014, 7.OVS Štítky Hradec Králové,526.01.007

Pozn. Účastníci z Chlumce a Chotěboře jsou nově vzniklé vodácké družiny (září 2014) v sucháčských oddílech.

VLČ/ŽAB.

POŘADÍ	posádka	oddíl	start P5	cíl P5	čekačka P5	výsledek P5	start C2	cíl C2	výsledek C2	Celkový čas	Trest
1.	Kladivouni	7. OVS Štítky HK	1:34:30	2:17:13	0:03:30	0:39:13	0:33:00	0:44:29	0:11:29	0:48:12	0:01:00
2.	Žraloci	7. OVS Štítky HK	0:48:00	1:29:57	0:01:45	0:40:12	1:40:30	1:52:28	0:11:58	0:50:25	
3.	Salamandři	3. OVS Krokodýli Podi	1:51:30	2:37:07		0:45:37	2:49:30	3:02:41	0:13:11	0:58:48	
4.		4.DOVS Fram Jablone	2:02:30	2:48:23		0:45:53	0:52:00	1:07:03	0:15:03	1:01:56	0:01:00
5.	Orličtí pern	HK+MB+CHC	1:54:00	2:42:08		0:48:08	0:25:00	0:38:04	0:13:04	1:02:12	0:01:00
6.	Vydry	5.OVS MI.Boleslav	0:57:00	1:50:54	0:01:32	0:52:22	0:02:30	0:16:45	0:14:15	1:05:05	
7.	Žabáci	2. OVS Chlumec n. C.	0:51:00	1:47:34		0:56:34	2:06:30	2:19:29	0:12:59	1:10:03	0:00:30
8.	Delfíni	7. OVS Štítky HK	0:57:00	1:58:06		1:01:06	0:11:00	0:23:41	0:12:41	1:13:47	
9.	Hroši	5. OVS Dvůr Kr. n. L.	2:46:00	3:46:08		1:00:08	0:30:00	0:44:15	0:14:15	1:14:23	
10.	Krokodýli	3. OVS Krokodýli Podi	2:40:00	3:37:04		0:57:04	0:55:00	1:09:44	0:14:44	1:15:48	0:04:00
11.	Ponorky	6. OVS Chotěboř	2:21:30	3:23:46		1:02:16	0:12:30	0:29:04	0:16:34	1:19:50	0:01:00

Trest: spadnutí z malé lávky 0:00:30, z velké 0:01:00

SKAUTI/TKY

POŘADÍ	posádka	oddíl	start P5	cíl P5	čekačka P5	výsledek P5	start C2	cíl C2	výsledek C2	Celkový čas	Trest
1.		4.DOVS Fram Jablone	0:06:30	0:44:49	0:01:59	0:36:20	1:01:30	1:13:14	0:11:44	0:46:05	
2.	Kosatky	7. OVS Štítky HK	0:00:00	0:42:22	0:04:41	0:37:41	1:15:30	1:28:21	0:12:51	0:46:21	0:00:30
3.	Velrybáři	5.OVS Velrybáři Česká	0:00:00	0:40:32	0:02:37	0:37:55	1:01:30	1:13:32	0:12:02	0:48:20	0:01:00
4.	Sirotci	DK+PDY+ČT	0:06:30	0:47:49	0:01:36	0:39:43	1:17:00	1:29:49	0:12:49	0:51:56	0:01:00

VikingRace se zúčastnili :

Přístav 7. Pardubice . 532.07

a ze střediska „JAVOR“ Česká Třebová přístav „Nantucket“ (5.odd. Velrybáři) - 534.03.005

Výsledky - celkové umístění

vlčata

1. Nantucket Česká Třebová
2. 7. Pardubice
3. Nantucket Česká Třebová

skauti

1. 7. Pardubice
2. Nantucket Česká Třebová
3. Nantucket Česká Třebová